

JESU KRISTI KIRKE AV SISTE DAGERS HELLIGE • JANUAR 2015

Liahona

**Ezra og
Flora Benson:
Sammen
i Herrens
arbeid, s. 32**

**Lær å undervise slik
Frelseren gjorde, s. 24**

**Den viktigste personen
i ditt liv, s. 56**

Små hender, stor forskjell, s. 64

*“Salt er en god ting,
men når også saltet
mister sin kraft,
hva skal det da
saltes med?”*

Lukas 14:34

T.v.: Daggrø om vinteren på
stranden Ein Gedi ved Dødeha-
vet, med salt i forgrunnen.

BUDSKAP

- 4 Budskap fra Det første presidentskap: Følg profetene**
Av president Thomas S. Monson
- 7 Besøkende lærerinnens budskap: Jesu Kristi egenskaper: Lydig sønn**

HOVEDARTIKLER

- 18 Hva vil du velge?**
Av eldste Russell M. Nelson
I en tid i livet ditt når valg finnes i overflod, må du sørge for at du gjør de riktige.
- 24 Hva slags lærere burde vi være?**
Av Søndagsskolens generalpresidentskap
Frelsen kan lære oss hvordan vi best kan undervise i hans evangelium.
- 28 Profetisk rettleiding og tempelvelsignelser**
Av eldste Koichi Aoyagi
Når vi følger profeten og gjør tempelarbeid til en prioritet, vil velsignelsene strømme til oss.
- 32 Flora og jeg: Likeverdige partnere i Herrens arbeid**
Av Aaron L. West
Lær hvordan det kjærlige, støttende ekteskapet som Ezra Taft Benson nøy med sin hustru Flora, hjalp Kirkens 13. president.

AVDELINGER

- 8 Notater fra generalkonferansen i oktober 2014**
- 10 Vi taler om Kristus: En time til å våke sammen med Ham**
Av Maritza Gonzales Espejo
- 12 Vårt hjem, vår familie: Veien til en evig familie**
Av Garth og Sandy Hamblin
- 14 Refleksjoner og speilbilder: Ildfluer**
Av David Wright
- 15 Tjeneste i Kirken: En potet til læreren**
Av Bonny Dahlsrud
- 16 Nytt fra Kirken**
- 38 Sagt av siste-dagers-hellige**
- 80 Til vi ses igjen: Hvordan kan jeg vite at Herren har tilgitt meg?**
Av president Harold B. Lee

OMSLAGSSIDEN

Forsiden: Foto gjengitt med tillatelse fra Kirkens historiske bibliotek. 2. omslagsside: Foto: Gilad Mass.

42

42 Rådfør dere med hverandre ofte: Familieråd for ektepar

Av Nichole Eck

Hvordan komme i gang med å holde meningsfylte og gode familieråd.

46 Mot til å gifte seg

Av Christian Hägglund

Jeg visste at ekteskap var neste skritt for meg, men jeg ville vente til Herren fortalte meg hva jeg skulle gjøre.

50

48 GUFs tema 2015

Av Unge menns og Unge kvinners generalpresidentskap

Årets GUF-tema hjelper oss å forstå hvordan vi best kan tjene vår himmelske Fader.

50 Ett skritt av gangen

Av Hillary Olsen

Ungdom i Italia forteller hvordan de tjener Gud av hele sitt hjerte, av all makt, sinn og styrke.

53 Tjen Gud av hele ditt hjerte, all makt, sinn og styrke

Hvordan kan du omsette årets GUF-tema i handling? Her er noen forslag.

55 Plakat: Begynn

56 Hvorfor er Jesus Kristus viktig i mitt liv?

Her er fem grunner til at Frelseren kan være den viktigste person i ditt liv.

60 Hvordan vi oppnår evige mål

Av eldste Robert D. Hales

Disse fire målene vil gi deg glede mens du utfører din misjon på jorden.

61 Derfor vet jeg: Det sentrale i mitt liv

Av Roberto Pacheco Pretel

Kristus på det amerikanske kontinent? Misjonærene må ha misforstått.

62 Rett på sak

63 Gi den beste gaven

Av Mariela Rodriguez

Ved å følge profetens råd var jeg i stand til å gi den beste gaven noensinne.

Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret.

Tips: Finn en sitteplass på bussen.

72

64 Gi oss en hånd!

I likhet med disse barna kan du vise at du bryr deg ved å finne måter å hjelpe andre på.

66 Utfordring til å lese Det nye testamente

Denne aktiviteten vil hjelpe deg å lese noen vers fra Det nye testamente hver uke i år.

69 Jeg ville gjøre noe godt med tiden min

Av Clayton W.

Det var for kaldt til å leke ute, så hva annet kunne jeg gjøre?

70 Vår side

71 Et spesielt vitne: Hvordan Skriftene hjelper meg?

Av president Boyd K. Packer

72 Det hemmelige våpenet

Av Jessica Larsen

Ivy var den minste i klassen, så hvordan kunne hun hjelpe oss å vinne?

74 Tid for Skriftene: En reise for å lære om Jesus Kristus

76 Abbys Topp 10-liste

Av Rosemary M. Wixom

Hva er dine 10 viktigste mål i livet?

77 Figurer fra Det nye testamente: Jesus underviser i templet

78 Bønn på bussen

Av Mitzy Jiménez Ramírez

Vår himmelske Fader kan høre dine bønner, uansett hvor du er.

Det første presidentskap: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Rådgivere: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden,
Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Administrerende direktør: David T. Warner

Director of Family and Member Support:

Vincent A. Vaughn

Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: R. Val Johnson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Produksjonsassistent: Lisa C. López

Tekst og redigering: Brittany Beattie, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene
Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally
Johnson Odekir, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M.
Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design Team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.
Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjonsteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Forhåndstrykk: Jeff L. Martin

Trykkerisjef: Craig K. Sedgwick

Oversettelse: Statsautorisert translator Petter Svanevik

Distribusjonssjef: Stephen R. Christiansen

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige,
Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller

adresseforandring vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 64 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420,

50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024,

USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett:

liahona.lds.org.

Liahona's lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Ole Podhorny

Vestbrynet 13

1519 MOSS

Tlf.: 69 27 17 04

Nyhetsredaktør: Ole Podhorny

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass» eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, kambodsjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatiske, tsjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, filipinsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribatisk, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallesisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de forskjellige språkområder.)

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt.

Trykt i USA.

Tekst og bildemateriale i *Liahona* kan kopieres til ikke-kommersiell bruk i kirken eller i hjemmet. Bildemateriale kan ikke kopieres hvis det er påført anmerking om at kopiering ikke er tillatt. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property Office, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2015 Vol. 79 No. 1. LIAHONA (USPS 311)

Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North

Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is

\$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice

required for change of address. Include address label from a

recent issue; old and new address *must* be included. Send USA

and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center

at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be

taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste Information:

Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address

changes to Distribution Services, Church Magazines,

P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideer til familiens hjemmeaften

Dette nummeret inneholder artikler og aktiviteter som kan brukes på familiens hjemmeaften. Her er to eksempler.

“Hvordan oppnå evige mål,” side 60, og **“Abbys Topp 10-liste,”** side 76: Ved begynnelsen av et nytt år tenker kanskje du og din familie på bestemte mål dere håper å oppnå hver for dere og som familie. Vurder å lese søster Rosemary M. Wixoms artikkel om en ung kvinnes 10 viktigste mål i livet, og oppfordre barna til å utarbeide sin egen liste over mål. De eldre barna kan også ha nytte av en gjennomgang av eldste Robert D. Hales artikkel om evige mål og viktigheten av å planlegge for å nå disse målene. Oppfordre familiemedlemmene til å skrive ned målene sine og henge dem på en fremtredende plass i hjemmet.

“Utfordring til å lese Det nye testamente,” side 66: Vurder å begynne på utfordringen om å lese Det nye testamente som familie. Du kan begynne med å be hvert familiemedlem fortelle sin favorittthistorie fra Jesu Kristi liv. Gå deretter som familie inn på gospelart.lds.org eller scripturarestories.lds.org for å finne videoer og illustrasjoner som passer med deres leseplan. Dere kan også overveie å rollespille scener fra Det nye testamente mens dere leser.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona og annet av Kirkens materiale er tilgjengelig på mange språk på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Avgjørelser, 4, 6, 18

Bønn, 78

Det førjordiske liv, 18

Det nye testamente, 66,

68, 74, 77

Ekteskap, 28, 32, 42, 46

Evig liv, 14, 60, 76

Ezra Taft Benson, 32

Familie, 12, 28, 32, 42, 46

Forsoning, 10

Fristelse, 14

Generalkonferanse, 8

Handlefrihet, 18

Jesus Kristus, 7, 10, 24,

56, 61, 74

Kjærlighet, 15

Lydighet, 7

Misjonærarbeid, 40, 48,

53, 55, 63

Mål, 60, 76

Nadverden, 10

Omvendelse, 12

Omvendelse, 12, 39, 80

Profeter, 28, 32

Respektene, 72

Skriftene, 66, 71

Strid, 62

Tempelarbeid, 12, 28

Tilgivelse, 80

Tjeneste, 15, 38, 41,

48, 50, 53, 55, 64

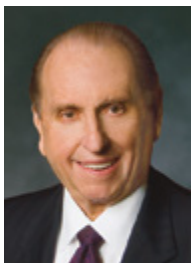
Trosartiklene, 69

Undervisning, 24

Utdannelse, 18

Vennlighet, 72

Av president
Thomas S. Monson

FØLG profetene

Jeg tjenestegjorde i Sjøforsvaret på slutten av 2. verdenskrig. Jeg var matros, den laveste rangen i Sjøforsvaret. Så kvalifiserte jeg meg til å bli utskrevet ledende menig og deretter kvartermester.

2. verdenskrig tok slutt, og jeg ble senere dimittert. Men jeg besluttet at hvis jeg noen gang skulle tilbake i Forsvaret, så skulle det være som offiser. Jeg tenkte: "Ingen flere messekjøkken for meg, ikke mer skrubbing av dekk, hvis jeg kan unngå det."

Etter at jeg ble dimittert, sluttet jeg meg til Sjøforsvarets reservestyrke. Jeg var på øvelse hver mandag kveld. Jeg studerte iherdig for å oppfylle de faglige kravene. Jeg tok alle tenkelige prøver – psykiske, fysiske og følelsesmessige. Endelig kom den gode nyheten: "Du har blitt beskikket til fenrik i Sjøforsvarets reservestyrke."

Jeg viste det gledesstrålende til min hustru Frances og sa: "Jeg klarte det! Jeg klarte det!" Hun klemte meg og sa: "Du har arbeidet hardt nok til å oppnå det."

Men så skjedde det noe. Jeg ble kalt som rådgiver i biskopsrådet. Biskopsrådet hadde møte samme kveld som jeg hadde øvelse. Jeg visste at det var en fryktelig konflikt. Jeg visste at jeg ikke hadde tid til både å fortsette i reservestyrken og utføre mine plikter i biskopsrådet. Hva skulle jeg gjøre? En avgjørelse måtte tas.

Jeg ba om det. Så gikk jeg til ham som var min stavs-president da jeg var gutt, eldste Harold B. Lee (1899-1973),

den gang i De tolv apostlers quorum. Jeg satte meg ned overfor ham. Jeg fortalte ham hvor høyt jeg verdsatte den beskikkelsen. Jeg viste ham faktisk beskikkelsesbrevet som jeg hadde mottatt.

Etter å ha grunnet på saken en stund sa han: "Du bør gjøre følgende, bror Monson. Skriv et brev til Sjøforsvarsstaben og fortell dem at du på grunn av ditt kall som medlem av biskopsrådet, ikke kan ta imot beskikkelsen i Sjøforsvarets reservestyrke."

Jeg ble skuffet. Han tilføyde: "Skriv så til øverstkommanderende for Tolvte sjøforsvarsdistrikt i San Francisco og si at du ønsker å bli dimittert fra reservestyrken."

Jeg sa: "Eldste Lee, du forstår ikke Forsvaret. Selvsagt vil de ikke gi meg beskikkelsen om jeg ikke tar imot den, men Tolvte sjøforsvarsdistrikt kommer ikke til å gi slipp på meg. Med krig i Korea i emning vil en underoffiser utvilsomt bli innkalt. Hvis jeg blir innkalt, vil jeg heller bli det som beskikket offiser, men det skjer ikke hvis jeg ikke tar imot denne beskikkelsen. Er du sikker på at dette er det rådet du vil gi meg?"

Eldste Lee la hånden på skulderen min og sa på faderlig vis: "Bror Monson, du må ha mer tro. Forsvaret er ikke noe for deg."

Jeg dro hjem. Jeg la et tårevått beskikkelsesbrev tilbake i konvolutten sammen med følgebrevet, og takket nei til den. Deretter skrev jeg et brev til Tolvte sjøforsvarsdistrikt og ba

Jeg ville ikke hatt den stillingen i Kirken som jeg har i dag, om jeg ikke hadde fulgt rådet fra eldste Harold B. Lee.

om å bli dimittert fra reservestyrken.

Min dimittering fra reservestyrken var med i den siste gruppen som ble behandlet før Korea-krigen brøt ut. Min avdeling ble mobilisert. Seks uker etter at jeg hadde ble kalt som rådgiver i biskopsrådet, ble jeg kalt som biskop.

Jeg ville ikke hatt den stillingen i Kirken som jeg har i dag, om jeg ikke hadde fulgt rådet fra en profet, om jeg ikke hadde bedt angående denne avgjørelsen, om jeg ikke hadde lært å forstå en viktig sannhet: Guds visdom fremstår ofte som tåpelig for mennesker.¹ Men den viktigste enkeltlærdommen vi kan få i jordelivet er at når Gud taler og hans barn adlyder, vil de alltid ha rett.

Det har blitt sagt at historien dreier om små hengsler, og det samme gjør

vårt liv. Beslutninger avgjør fremtiden. Vi står imidlertid ikke uten hjelp når vi skal ta avgjørelser.

Hvis du ønsker å se himmelens lys, hvis du ønsker å føle inspirasjon fra den allmektige Gud, hvis du ønsker å

ha følelsen i ditt bryst av at din himmelske Fader veileder deg, så følg Guds profeter. Når du følger profetene, vil du være i trygt farvann. ■

NOTE

1. Se 1 Korinterbrev 2:14.

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

Ikke mange medlemmer av Kirken mottar råd på tomannshånd fra en apostel, slik president Monson gjorde. Men vi kan likevel bli velsignet når vi følger profeter og apostlers læresetninger. Vurder å lese president Monsons taler fra den siste generalkonferansen (husk åpnings- og avslutningsordene hans også). Se etter konkrete retningslinjer eller oppfordringer til handling. Du kan snakke om det du lærer med dem du besøker, og overveie hvordan dere kan anvende president Monsons råd.

På side 6 finner du forslag til hvordan du kan undervise ungdom og barn i dette budskapet.

Veiledning om vanskelig valg

President Henry B. Eyring, førstærådgiver i det første presidentskap, fortalte om en gang da han fulgte profeters råd. Under en generalkonferanse ba president Ezra Taft Benson (1899-1994) medlemmene innstendig om å kvitte seg med gjeld – spesielt pantegjeld.

President Eyring sa: "Etter møtet spurte jeg min hustru: 'Tror du det er mulig at vi kan klare det?' Først kunne

vi ikke det." Men samme kveld kom han til å tenke på en eiendom som de uten hell hadde prøvd å selge i mange år. "Vi stolte på Gud og... hans tjeneres budskap, [så] vi tok en telefon... Jeg fikk et svar som til denne dag styrker min tillit til Gud og hans tjener." Samme dag hadde en mann lagt inn et bud på familien Eyrings eiendom på et beløp som var litt høyere enn deres pantelån. Familien

Eyring ble snart fri for gjeld (se "Sett din lit til Gud, og skrid til verket," *Liahona*, nov. 2010, 72-73).

Du har kanskje ikke pantegjeld å betale, men profetiske råd kan veilede deg her og nå gjennom vanskelige avgjørelser med hensyn til arbeid, utdanning, misjon og stevnemøter. Snakk med din familie eller jevnaldrende om hvordan du kan følge profeten når du må ta avgjørelser.

BARN

Finn veien

Vi må ta mange valg for å komme tilbake til vår himmelske Fader. Vi kan ta de beste valgene når vi følger profeten.

Finn veien gjennom labyrinten. Når du kommer til en avgjørelse, kan du se hvilket råd profeten har gitt!

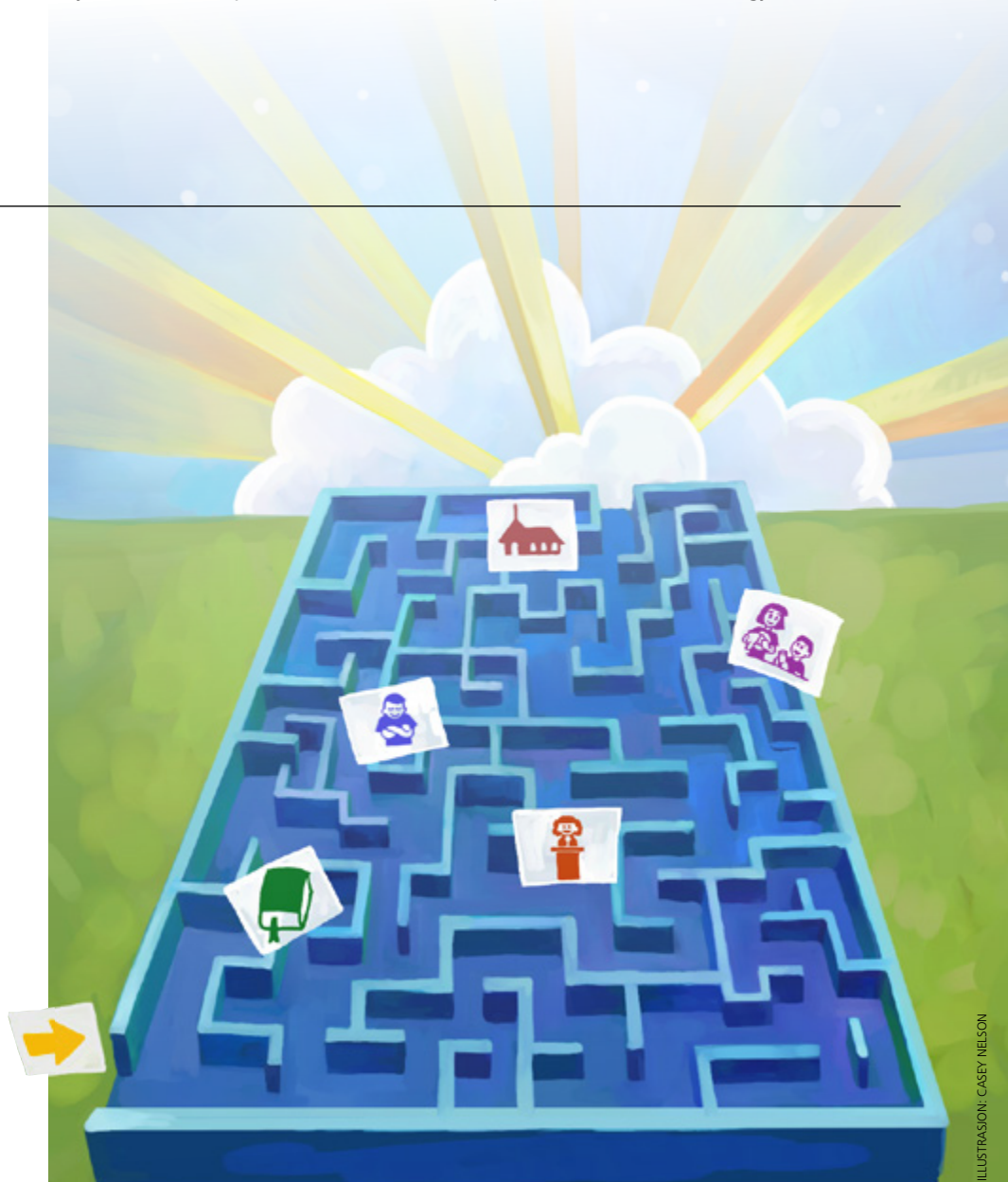
 Les i Skriftene
Ta til høyre

 Be
Gå ned og deretter til høyre

 Bær vitnesbyrd
Ta til høyre

 Hjelpe andre
Gå ned og deretter til venstre

 Gå i kirken
Gå opp

Studer ydmykt dette stoffet og søk å få vite hva du skal dele med andre. Hvordan vil det å forstå Frelserens liv og gjerninger styrke din tro på ham og velsigne dem du våker over som besøkende lærerinne? Du finner mer informasjon på reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi egenskaper: Lydig sønn

Dette er en del av en serie Besøkende lærerinnens budskap om Frelserens egenskaper.

Å følge Jesu Kristi eksempel på lydighet styrker vår tro på ham. “Er det noe rart,” sa eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers Quorum, “at Kristus først og fremst velger å definere seg i forhold til sin far – at han elsket ham og adlød ham og underkastet seg ham som den trofaste Sønn han var? ... “Lydighet er himmelens første lov.”¹

Skriftene lærer oss at “når vi mottar en velsignelse fra Gud, er det ved lydighet mot den lov den er betinget av” (L&p 130:21). Vår åndelige vekst finner sted når vi nærmer oss Gud ved lydighet, og innbyr kraften av Frelserens forsoning i vårt liv.

“Når vi vandrer i lydighet mot prinsippene og budene i Jesu Kristi evangelium,” sa eldste D. Todd Christofferson i De tolv apostlers

quorum, “nyter vi godt av stadige velsignelser som Gud har lovet i sin pakt med oss. Disse velsignelser er ressursene vi trenger for å virke fremfor bare å bli påvirket mens vi går gjennom livet... Lydighet gir oss større kontroll over livet, større kapasitet til å komme og gå, til å arbeide og skape.”²

Ytterligere skriftsteder

Lukas 22:41–46; Lære og pakter 82:10; 93:28

NOTER

1. Jeffrey R. Holland, “The Will of the Father in All Things” (andakt ved Brigham Young University, 17. jan. 1989), 4, speeches.byu.edu.
2. D. Todd Christofferson, “Kraften i pakter,” *Liahona*, mai 2009, 21.
3. David A. Bednar, “Omvendt til Herren,” *Liahona*, nov. 2012, 109.

Tro, familie, hjelp

Fra Skriftene

“Kan den åndelige styrke som kommer av konsekvent lydighet mot budene, gis til en annen?” spurte eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum. “Det klare svaret... er nei.”³

Lignelsen om de ti jomfruene er et eksempel på dette prinsippet. Selv om alle jomfruene tok med lampene sine for å “møte brudgommen”, var bare fem av dem kloke og fylte olje på lampene sine. De andre fem var uforstandige fordi de “tok ikke olje med seg”.

Så lød ropet ved midnatt: “Se, brudgommen kommer! Gå ham i møte!” Alle jomfruene gjorde i stand lampene sine, men de uforstandige jomfruene hadde ingen olje. De sa til de kloke jomfruene: “Gi oss av deres olje, for våre lamper slokner!”

De kloke jomfruene svarte: “Nei, det ville ikke bli nok både til oss og til dere. Gå heller... og kjøp til dere selv.” Og mens de uforstandige jomfruene var borte, kom brudgommen, og de kloke jomfruene gikk med ham, og “døren ble stengt” (Matteus 25:1-13).

Overvei dette

Kan du komme på noen eksempler på lydighet i Skriftene?

NOTATER FRA GENERALKONFERANSEN I OKTOBER 2014

“Det jeg, Herren, har talt, har jeg talt... enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme” (L&P 1:38).

Når du repeterer generalkonferansen som fant sted i oktober 2014, kan du bruke disse sidene (og konferansenotater i fremtidige numre) som hjelpemiddel til å studere og anvende de nyeste læresetningene fra de levende profeter og apostler og andre ledere i Kirken.

DOKTRINÆR KLARGJØRING

Vi ledes av levende profeter

I fjor, da president Monson nådde milepælen 5 år som Kirkens president, reflekterte han over 50 år med tjeneste som apostel, og uttalte følgende: ‘Jeg forsikrer dere om at Kirken er i gode hender. Ordningen for Det første presidentskaps og De tolv quorums råd sikrer [oss] at den alltid vil være i gode hender, og derfor, uansett hva som skjer, trenger ingen å bekymre seg eller frykte. Vår Frelser Jesus Kristus,

som vi følger, som vi tilber, og som vi tjener, står alltid ved roret.’¹

President Monson, takk for disse sannhetene! Og takk for ditt liv med eksemplarisk og hengiven tjeneste... Vi oppholder deg, ikke bare med oppløftede hender, men av hele vårt hjerte og med innviet arbeid.”

Eldste Russell M. Nelson, “Opphold profetene,” *Liahona*, nov. 2014, 76.

NOTE

1. “Message from President Thomas S. Monson,” *Church News*, 3. feb. 2013, 9.

ET PROFETISK LØFTE

Kristi vei

“Når vi gjør vårt beste for å sette Kristus i sentrum av vårt liv ved å lære hans ord, ved å følge hans læresetninger og ved å vandre på hans vei, har han lovet å dele med oss det evige liv som han døde for å oppnå. Det finnes ikke noe høyere mål enn dette at vi skulle velge å akseptere hans disiplin og bli hans disipler og gjøre hans arbeid gjennom hele livet. Ingenting annet, ikke noe annet valg vi gjør, kan få oss til å bli det han kan gjøre oss til.”

President Thomas S. Monson, “Gi akt på den sti din fot skal gå,” *Liahona*, nov. 2014, 88.

ALLE BLIR VELSIGNET VED FASTE

“Jeg bærer vitnesbyrd om miraklene, både åndelige og timelige, som

kommer til dem som etterlever fasteloven... Nyt dette hellige privilegium minst en gang i måneden, og vær like

generøse, når omstendighetene tillater det, med deres fasteoffer og andre bidrag til humanitærhjelp, utdanning og misjonærarbeid. Jeg lover at Gud vil være generøs mot dere, og de som får hjelp på grunn av dere, vil kalle dere velsignet for evig.”

Eldste Jeffrey R. Holland, “Er vi ikke alle tiggere?” *Liahona*, nov. 2014, 42.

SVAR TIL DEG

På hver konferanse gir profeter og ledere inspirerte svar på spørsmål som Kirkens medlemmer kan ha. Bruk november 2014-nummeret, eller gå inn på conference.lds.org for å finne svar på disse spørsmålene:

- På hvilken måte er vår himmelske Fader og Jesus Kristus ett? Se Robert D. Hales, “Evig liv – å kjenne vår himmelske Fader og hans Sønn Jesus Kristus,” 80.
- Hva er et vitnesbyrd, og hvordan kan jeg få et? Se Craig C. Christensen, “Disse ting vet jeg selv,” 50.
- Hva gjør jeg når jeg søker svar på mine spørsmål? Se M. Russell Ballard, “Hold deg i båten, og hold fast!” 89.

TREKK PARALLELLER

TEMPLER

Det hender at mer enn én taler tar opp det samme emnet i evangeliet. Her er det tre talere sa om templer:

- “Vi kan motta inspirasjon og åpenbaring i templet – samt styrke til å takle motgang i livet.” —Søster Linda K. Burton, “Forberedt på en måte som aldri før hadde vært kjent,” 111.
- “Ved hjelp av templets nærende ånd kan vi lære om Frelserens forsonings realitet, kraft og håp i vårt eget liv.” —Søster Neill F. Marriott, “Del ditt lys,” 117.
- “Hvis vi skal motta alle velsignelsene Gud så generøst tilbyr oss, må vår jordiske vei føre til templet. Templer er et uttrykk for Guds kjærlighet.” —Søster Jean A. Stevens, “Guds paktsdøtre,” 114.

For å lese, se på eller lytte til taler fra generalkonferansen, kan du gå inn på conference.lds.org.

EN TIME TIL Å VÅKE SAMMEN MED HAM

Av Maritza Gonzales Espejo

En dag forberedte jeg meg til å holde tale på nadverdsmøtet. Jeg studerte artikkelen “Jesu Kristi forsoning” av eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum i mars 2008-nummeret av *Liahona*. I sin artikkel forteller eldste Holland om en drøm eldste Orson F. Whitney (1855-1931) hadde hvor han så Frelseren i Getsemane. Eldste Whitney beskrev smerten og lidelsen han så Frelseren bære. Deretter skrev han:

“Så reiste han seg og gikk dit hvor apostlene knelte – i dyp søvn! Han ristet forsiktig i dem, vekket dem, og mildt bebreidende, uten den minste antydning til sinne eller skjenn, spurte han dem om de ikke kunne våke med ham en time ...

Han gikk tilbake til samme sted og ba igjen. Så gikk han tilbake til dem og fant dem igjen sovende. Igjen vekket han dem, formante dem og gikk tilbake og ba som før. Tre ganger hendte dette.”¹

Da jeg leste dette, kom åpenbaringsånd over meg. I det øyeblikket gikk det opp for meg at måten jeg kan “våke med ham en time” på var i form av min tilnærming til nadverdsmøtet hver søndag. Siden har

jeg lært at dette er en time hvor vi kan be til vår himmelske Fader på en mer meningsfylt måte. Bønn er grunnleggende til alle tider, men den Ånd som er tilstede under nadverden, er en anledning til å komme nærmere vår himmelske Fader og vår Frelser Jesus Kristus. Når vi konsentrerer våre tanker om Herren, er det på en måte å være sammen med ham under kvalene han gjennomgikk da han påtok seg våre synder. Det

er en tid til å bli klar over smerten han led for oss.

Nadverdsmøtet betyr alt for meg. For meg er det timen med grenseløs frelse. Det har blitt en hellig tid hvor jeg minnes og forplikter meg i bønn og i ånd til å overholde mine pakter og følge min Frelseres fullkomne eksempel. Jeg vet at han lever og elsker meg. Jeg vet at det bare er ved hans offer og hans dyrebare blod som ble utgytt, at vi alle kan

EN ÆRBØDIG OG TANKEVEKKENDE STUND

“[Nadverden] skulle være en mektig, ærbødig og tankevekkende stund. Den skulle oppmuntre til åndelige følelser og inntrykk. Den skulle ikke påskyndes. Den er ikke noe man må ‘bli ferdig med’ så vi kan komme til den virkelige hensikten med nadverdsmøtet. Dette er den virkelige hensikten med møtet. Og alt som blir sagt, sunget eller bedt om på disse møtene, skulle være i overensstemmelse med denne hellige ordinasjons store betydning.”

Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum: “Gjør dette til minne om meg,” *Lys over Norge*, jan. 1996, 69.

bli frelst. Jeg vet at dette er sant fordi når jeg har jobbet med å “våke med ham”, har min forstand blitt opplyst, jeg har mottatt velsignelser og min forståelse av evig liv i hans nærhet har blitt dypere. ■

Artikkelforfatteren bor i Ica, Peru.

NOTE

1. Orson F. Whitney, sitert i Jeffrey R. Holland, “Jesu Kristi forsoning,” *Liahona*, mars 2008, 33.

HVORDAN KAN DELTAGELSE I NADVERDEN FORANDRE MITT LIV?

På generalkonferansen i oktober 2012 sa eldste Don R. Clarke i De sytti: “Hvis vi forbereder oss godt til nadverden, kan vi forandre vårt liv.” Han minnet deretter om “fem prinsipper som kan velsigne oss hvis vi tar verdig del i nadverden”:

1. Føle takknemlighet for Jesu Kristi forsoning.
2. Huske at vi fornyer dåpspakter.
3. Søke å føle oss tilgitt for våre synder.
4. Søke inspirasjon til løsninger på våre problemer.
5. Ta verdig del i nadverden slik at vi kan bli fylt med Den hellige ånd.

Eldste Clarke lovet: “Det vil alltid være et godt nadverdsmøte hvis nadverden er det sentrale i vår religionsutøvelse.”¹

NOTE

1. Se Don R. Clarke, “Nadverdens velsignelser,” *Liahona*, nov. 2012, 104-06.

VEIEN TIL EN EVIG FAMILIE

Av Garth og Sandy Hamblin

Da de ble omvendt til evangeliet, var familien 'Akau'ola fast bestemt på å komme til templet.

En søndag morgen, etter å ha drukket alkohol og kava sammen med venner gjennom det meste av natten, var Siope 'Akau'ola fra Tonga på vei hjem da han så en familie som var kledd i sine beste søndagsklær. De lo og snakket mens de gikk sammen. Siope lurte på hva som gjorde dem så lykkelige, så han fulgte etter dem for å se hvor de skulle.

Siope så familien gå inn i en sistedagers-hellig kirkebygning. Han kikket gjennom vinduet mens andre kom. Lykken strålte fra ansiktene deres mens familier satt sammen og sang religiøse sanger.

Siope tenkte på sin hustru Liu. Kjærligheten de hadde følt da de giftet seg, var i ferd med å falme. Siope ønsket å få denne kjærligheten tilbake. Han skyndte seg hjem og fortalte sin hustru at han hadde funnet en måte å hjelpe familien å få det bedre på: De trengte å bli medlem av Kirken.

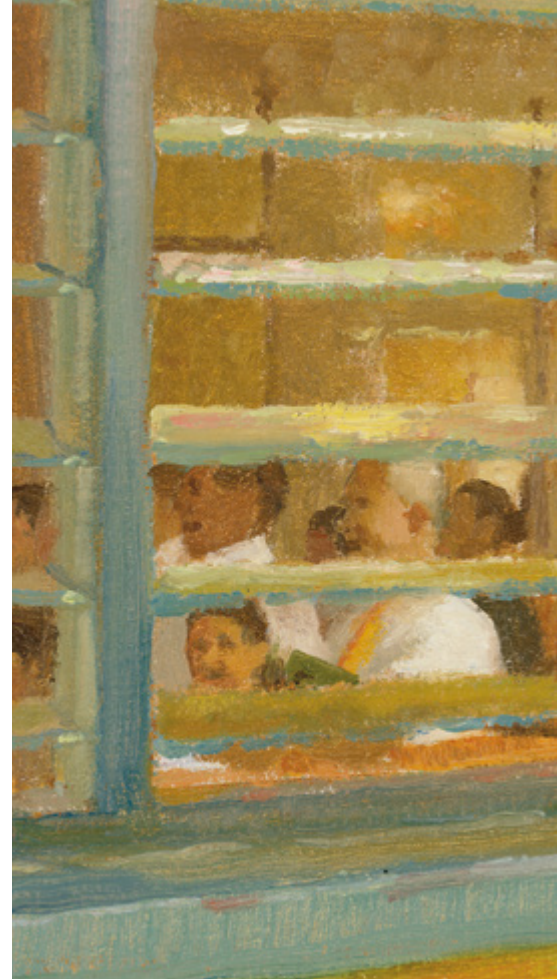
Den dagen gikk Siope hjem til biskopen. Biskopen gjenkjente Siope, etter å ha sett ham full i gatene. Mens de snakket sammen, kunne Siope se tvil i biskopens ansikt, men han var fast i sin beslutning. Han fortalte

frimodig biskopen at han ønsket å bli døpt. Biskopen tenkte seg om et øyeblikk, inviterte Siope inn og begynte å undervise ham i Jesu Kristi evangelium.

Liu nølte først, men så at mannen hennes gradvis forandret seg til det bedre. Siope begynte å tilbringe mer tid sammen barna, og han viste mer kjærlighet til sin hustru og sin familie ved sine handlinger. Dermed begynte Liu også å motta misjonærleksjonene, og snart ble de begge døpt.

Da det nærmet seg ettårsdagen siden dåpen, overveide familien 'Akau'ola templets fantastiske velsignelser. Siope sa: "Hvis templets velsignelser er så mye større enn de vi har mottatt ved å bli døpt, tenk hvor vidunderlige templets velsignelser må være." Til tross for deres ønske om å bli beseglet, gjennomgikk templet på Tonga renovering, så de ville måtte vente i over et år eller foreta den kostbare reisen til New Zealand eller Fiji for å komme til templet.

Familien tenkte og ba mye om hva de skulle gjøre. Til slutt bestemte de seg å ta opp et lite lån. Mens de ventet på godkjennelse, ble banken som behandlet lånesøknaden, ødelagt

i brann. Alle lån ville bli forsinket til året etter.

Siope og Liu ble motløse. De satt sammen i den lille stuen sin og ba om et mirakel. Mens de ba og snakket sammen, kom svaret: "Jeg så for meg at familiens bil smilte til oss, og visste at dette var svaret på våre bønner," sa Siope. De klarte å selge bilen dagen etter, og kjøpte flybilletter til Fiji for familien deres på fem.

De kom svært sent til Nadi på Fiji, med tre slitne barn og en lang kjøretur til templet i Suva foran seg. Liu sa: "Jeg har lært at jo mer vi prøver å komme nærmere Herrens hus, desto mer prøver Satan å få oss til å gi opp før vi mottar velsignelsen."

Mens de satt på flyplassen og prøvde å finne ut hva de skulle gjøre, hjalp en kvinne dem å ordne med

innkvartering og skyss til Suva dagen etter for en brøkdel av hva det vanligvis ville koste. De følte at Gud hadde sendt en engel for å hjelpe dem.

De kom frem til templet dagen etter. "Da vi kom inn i templet, følte jeg fred og ro i hjertet," sa Liu. "Jeg har aldri sett noe så rent og hvitt som i templet. Tanken slo meg: Når templet er et hus som er bygget av mennesker, og det er så vakkert, hvor herlig må ikke da det hjemmet være som vår himmelske Fader har lovet oss!"

Deres opplevelser i templet

forandret familiens liv. Liu sa: "Hele tiden vi var på Fiji, opplevde jeg vår himmelske Faders kjærlighet til oss. Når vi velger å følge ham, tar han virkelig godt vare på oss."

Fantastiske velsignelser fortsatte å komme til familien 'Akau'ola etter at de kom hjem. Både Siope og Liu fikk stipend til å studere på universitetet, tok lærerutdanning og ble ansatt på Liahona High School.

Mens de underviste, ble de oppmerksomme på barn som trengte et sted å bo. Noen ganger kom de en

og en, men oftere to og tre om gangen, og banket på Siope og Lius dør. Og Siope og Liu tok imot dem. Deres lille hjem rommer nå 20 personer. De har fem andre "adopterte" barn som siden har reist bort for å studere eller utføre en misjon.

Siope og Liu vet at disse barna vil vokse og blomstre når de får kjærlighet og orden i livet. De som ikke var medlem av Kirken, har tatt imot evangeliet og har nå et voksende ønske om å reise på misjon. Siope og Liu regner alle barna de har omsorg for, som *sine* barn, og alle barna kaller Liu og Siope mamma og pappa. Familien 'Akau'ola vet at de har blitt rikelig velsignet, og deler med glede disse velsignelsene med andre. ■

Artikkelforfatterne er fra Alaska i USA, og er på misjon på Tonga.

ILDFLUER

Av David Wright

Har vi blikket festet på evige belønninger – eller på noe annet?

For mange år siden arbeidet jeg på et arkeologisk funnsted kalt Aguateca, som ligger i en vakker og avsidesliggende del av Guatemala, og som bare kan nås ved hjelp av en lang båttur opp den buktende Petexbatún-elven.

En kveld var jeg på vei tilbake til Aguateca sammen med flere arkeologer etter å ha tilbragt dagen på et sted i nærheten. Da vi reiste med båt oppover elven med bare den fredelige summingen av motoren og insekter som spilte i bakgrunnen, lente jeg meg mot siden av båten og nøt den fredelige turen og den måneløse, uvanlig klare kvelden. Mens båten fulgte elvens slangeaktige buktninger, prøvde jeg å opprettholde retningsansens ved se på Polarstjernen. Noen ganger forsvant Polarstjernen bak de mørke silhuetene av trærne langs elvebredden, men den dukket alltid opp igjen kort tid senere.

Ved én buktning i elven mistet jeg Polarstjernen av syne bak tretoppene. Da båten svingte sydover, fant jeg den raskt igjen, idet jeg følte meg som en sjømann i gamle dager, stolt over min evne til å holde meg orientert. Etter å ha stirret på den i et minutt, innså jeg imidlertid at jeg hadde tatt feil. Jeg hadde ikke funnet Polarstjernen, eller en stjerne i det hele tatt. Jeg stirret på en ildflue.

Først da ble jeg klar over at mange av “stjernene” over meg egentlig var ildfluer som svedde stille i den varme kveldsluften. Forbausende nok var lyset fra de mange ildfluene over meg nesten identisk med lyset fra stjernene og galaksene i det fjerne, og båtens stadige vendinger på elven gjorde det lett å forveksle de to.

“Hvordan kunne jeg forveksle en ørliten ildflue med en stjerne med nesten uendelige glans?” undret jeg. Svaret var klart: Det handlet bare om perspektiv. Ildfluenes relativt svake og flyktige lys var på nivå med stjernenes fordi ildfluene var bare noen meter over meg, og stjernene var så langt borte. Fra mitt perspektiv virket de to nesten identiske.

I likhet med ildfluene virker fristelser og prøvelser store fordi de er så tett på oss. Samtidig kan de lovede

velsignelsene, i likhet med stjerner, virke svært langt borte.

Vår åndelige nærsynthet kan ha mange konsekvenser. Jo lenger unna belønningen virker, desto mer fristet blir vi til å tro at vi kan utsette vår omvendelse og likevel vende tilbake til vår himmelske Fader for å gjøre krav på vår evige arv (se Alma 34:33-34). Vi kan begynne å tvile på den evige belønningen eller finne ut at det er morsommere å gi etter for det naturlige mennesket nå enn å vente på velsignelser som kan komme mye senere. Vi frykter kanskje den uopphørlige, livslange kampen mot synd eller mangler tro på at vår Frelser vil hjelpe oss å motstå Satans tuktelse.

Vi mister alle vårt evige perspektiv fra tid til annen. Utfordringen er å gjenvinne det så fort som mulig. Selv om verden kan tilby attraktive, falske belønninger, kan vi se hen til Jesus Kristus når vi navigerer gjennom livets kroker og vendinger, og stole på at han virkelig “lønner dem som flittig søker ham” (Hebreerne 11:6).

Det er mange år siden jeg foretok denne båtturen på elven, men den dag i dag stopper jeg opp når jeg står overfor fristelser, og tenker: “Det er bare en ildflue.” ■

Artikkelforfatteren bor i Florida, USA.

EN POTET TIL LÆREREN

Av Bonny Dahlsrud

Jeg lærte at jeg ikke behøver å gjøre store tjenestegjeringer hver gang.

En liten velgjerning utført i kjærlighet er også bra.

Som lærer i grunnskolen i mer enn 25 år har jeg mottatt mange interessante ting fra mine unge elever. Tullete notater, tegnede bilder og fantasifulle håndverk er vanlige gaver. Men i fjor fikk jeg for første gang en potet.

“En potet til læreren,” sa unge Emma stolt da hun kom til kateteret mitt, “for jeg hadde ikke noe eple.” Det var en middels stor potet som var skrubbet ren og så pen som en potet kan bli. Jeg takket henne og la den på kateteret. Jeg så Emmas store blå øyne skinne av stolthet hver gang hun så på den i løpet av dagen.

Etter skoletid, mens jeg satt ved kateteret og arbeidet, kunne jeg ikke annet enn å se på poteten med et kjærlig smil. Barn ser ting så enkelt, og med denne alminnelige poteten lærte Emma meg noe viktig. Jeg hadde den på kateteret i over en uke fordi den var en påminnelse for meg.

Som besøkende lærerinne og søster i menigheten ønsket jeg å tjene andre, men

jeg ventet alltid på et “eple” før jeg tok meg tid til å hjelpe. Hvis jeg hadde det travelt og ikke kunne lage en ekstra gryte, eller hvis jeg ønsket å gi en spesiell blomst, men ikke rakk å stikke innom blomsterbutikken, ignorerte jeg Åndens stille, lave røst om noen som trengte min tjeneste.

“Jeg skal gjøre noe til helgen, når jeg har tid,” beroliget jeg meg selv. “Ingen trenger meg i dag.”

Men hva om noen virkelig trengte meg? Hva om jeg ikke hadde ignorert tilskyndelsene til å besøke en eldre nabo eller den unge enken som nettopp hadde mistet sin mann? Kunne jeg ha hjulpet eller tjent, selv med det

jeg hadde å tilby da – en “potet”?

Jeg lærte en viktig lærdom av Emma som jeg virkelig prøver å omsette i praksis. Hvis jeg ikke har et eple, gir jeg en potet i stedet, og jeg gjør det nå. Jeg venter ikke til jeg har laget en gryterett eller min spesielle pai med sitronkrem. Jeg kjøper en pakke med småkaker isteden. Jeg kommer meg ikke ofte til blomsterbutikken, men jeg kan stikke innom og slå av en prat uten blomstene. Et hjemmelaget kort ville være flott, men det ville også en kjapp telefonsamtale være. Det behøver ikke være en stor tjenestegjering hver gang. En liten velgjerning utført i kjærlighet er også bra.

Jeg har poteten hjemme nå, men jeg tror aldri jeg kommer til å spise den. Den er en konstant påminnelse om å tjene når jeg blir tilskyndet til det. Jeg gir det jeg kan nå, istedenfor å vente til senere. En potet til læreren var virkelig den fineste gaven. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

NYTT FRA KIRKEN

Gå inn på news.lds.org og finn flere kirkerelaterte nyheter og begivenheter.

Krav oppmuntrer Seminar-elever til å løfte læring

Nye krav for å fullføre Seminar som vil hjelpe elevene å “løfte læring”, innføres nå over hele Kirken. Kravene, som trer i kraft i begynnelsen av dette årets studium av Lære og pakter og Kirkens historie, omfatter to vesentlige elementer:

1. Seminar-elever vil måtte lese boken med hellig skrift som de studerer det året, i tillegg til å få studiepoeng basert på fremmøte og en Kirkelig godkjenning av

Seminar-elever i Guyana i Syd-Amerika studerer Skriftene sammen.

sin biskop eller grenspresident. Skriftstudium har blitt vektlagt tidligere, men det er nå et krav til fullføring.

2. Elevene vil måtte bestå to læringsvurderinger i løpet av året, med et resultat på minst 75 prosent. Én læringsvurdering vil bli gjennomført halvveis gjennom året, og den andre på slutten av studieåret. Vurderingene vil hovedsakelig omhandle doktrinær forståelse og anvendelse av evangeliets prinsipper i hverdagen.

De nye Seminar-kravene – sammen med *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* og søndagens undervisningsmaterie for ungdom, *Kom, følg med meg* – vil gi ungdommene en mulighet til å bli selvhjulpne med hensyn til sitt vitnesbyrd, styrke sin forståelse av evangeliet og øke sin evne til å dele sin kunnskap med andre, idet de forbereder seg til et liv i tjeneste og disippelskap.

På slutten av hvert år vil elevene motta enten en attest som viser at de har oppfylt kravene som er nødvendig (herunder lesingen og vurderingene) eller en attest som viser at de har oppfylt fremmøtekravene. ■

Kartotekføringsutfordring setter rekord

Deltakere i den internasjonale kartotekføringsutfordringen har satt ny rekord for flest kartotekføringsdeltakere på Internett på én dag. I alt 66 511 frivillige var på Internett 22. juli 2014 for å se på bilder av historiske opptegetninger og transkribere opplysningene for innleggelse i den søkbare databasen på FamilySearch.org. Den tidligere rekorden for én dag på 49 025, ble satt i juli 2012 da kartotekføringen av USAs folketelling i 1940 pågikk for fullt.

Utfordringen førte også til den nest høyeste (kartotekførte eller vurderte) summen av innsendte opptegetninger, på litt over 5,7 millioner. (Hver opptegetning blir kartotekført av frivillige og deretter kontrollert av en tredje frivillig, kjent som prosjektansvarlig, for å sørge for kvalitet og nøyaktighet.)

“Våre medlemmer, unge og gamle, har deltatt med glede,” sa biskop Crouet i Toulouse i Frankrike. “For en vakker opplevelse.”

Christopher Jones fra Wales sa: “Vi organiserte familiens hjemmeaften slik at vi alle kunne kartotekføre – to foreldre og syv barn i alderen 18 til 5. Tilsammen kartotekførte vi som familie like over 900 opptegetninger!”

Natalie Terry fra Bangkok i Thailand sa at hun elsket å delta i den verdensomspennende kartotekføringsdagen sammen med sin 13 år gamle datter. Og Chris Shead fra Chorley i England sa at han klarte å finne ca 30 nye slektsnavn, blant annet “en liten jente som døde kort tid etter sin dåp og hadde falt gjennom sprekkene mellom folketellingsopptegetningene.” ■

Eldste David A. Bednar sier at sosiale medier gir en unik mulighet til å dele evangeliet med andre.

Apostel gir veiledning om sosiale medier

“Med utgangspunkt i dette stedet på denne dagen, ber jeg dere innstendig om å oversvømme jorden med budskap som er fylt med rettferdighet og sannhet, budskap som er ekte, oppbyggende og prisverdige, og bokstavelig oversvømme jorden som med en flom,” sa eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum i en tale under utdanningsuken ved Brigham Young University 19. august 2014.

“Jeg ber om at vi ikke bare vil delta i en flodbølge som oppstår raskt og deretter forsvinner akkurat like raskt,” sa han i et budskap som fokuserte på sosiale mediers evne til å formidle sannheten. Eldste Bednar kalte vår tid en “unik tid i verdens historie”, hvor vi er velsignet med “en mirakuløs fremgang innen innovasjoner og oppfinnelser som har muliggjort og fremskyndet arbeidet med å frelse sjeler.

“Ca 40 prosent av vår verdensomspennende misjonærstyrke vil snart benytte digitale enheter som verktøy i arbeidet med

omvendelse til evangeliet, holde på og aktivisere medlemmer,” sa han. “Jeg er sikker på at vi alle også er klar over hvordan teknologien har akselerert slektshistorie og tempelarbeid, vårt eget og familiens studium av det gjengitte evangelium, og gjort det mulig for oss å lære om, se og oppleve verden på bemerkelsesverdige måter.”

Han pekte på den senere tids innsats i sosiale medier, blant annet en påskevideo produsert av Kirken, *På grunn av ham*, som er vist over fem millioner ganger i 191 land og territorier, og #didyou-thinktopray på Twitter, som førte til mer enn 40 000 samtaler om behovet for bønn.

Disse og andre tiltak er “bare noen få drypp”, sa han, og oppfordret siste-dagers-hellige til å “bidra til å gjøre dryppene til en flom”. Han sa også følgende om når vi bruker sosiale medier:

- “Vi skulle ikke overdrive, pynte på eller foregi å være noen eller

noe vi ikke er. Innholdet vårt skulle være pålitelig og konstruktivt.”

- “Vårt budskap skulle søke å oppbygge og oppmuntre, istedenfor å krangle, debattere, fordømme eller fornede.”
- “Vær tapre og frimodige, men ikke nedlatende med hensyn til å oppholde og forsvare vår tro, og unngå strid. Som disipler skulle vårt mål være å bruke sosiale mediekanaler som et middel til å utstråle lyset og sannheten i Jesu Kristi gjengitte evangelium.”
- “Altfor mye tid kan kastes bort, altfor mange forhold kan bli skadet eller ødelagt, og dyrebare mønstre for rettferdighet kan ta skade når teknologi brukes på feil måte. Vi skulle ikke engang la god anvendelse av sosiale medier få overhånd med den bedre og beste bruken av vår tid, energi og ressurser.”
- “Vi behøver ikke å bli eksperter eller fanatikere på sosiale medier. Og vi behøver ikke bruke uforholdsmessig mye tid på å skape og spre omstendelige budskap.” ■

Måtte dere velge å være et lys for verden og bidra til å frelse Guds barn, å ha glede og til slutt å gjøre dere fortjent til det evige livs velsignelser.

Av eldste
Russell M. Nelson

i De tolv apostlers
quorum

HVA VIL DU VELGE?

Dere ble utnevnt av deres himmelske Fader til å bygge opp Guds rike på jorden akkurat nå, og til å forberede et folk til å motta Frelseren.

Dere, som “ungdom av edel fødselsrett”¹, er bokstavelig talt sønner og døtre av Gud, født i denne spesielle tiden i verdens historie i en ytterst hellig hensikt. Selv om samfunnets moralske og religiøse verdinormer ser ut til å svekkes over hele verden, skal ungdom i denne Kirken være Herrens fanebærere og fyrtårn for å trekke andre til ham. Deres identitet og hensikt er unik.

Hva er deres identitet? Dere er barn av pakten Gud inngikk med fader Abraham da Abraham ble lovet at “i din ætt skal alle jordens slekter velsignes” (Apostlenes gjerninger 3:25; se også 1 Nephi 15:18; 3 Nephi 20:25). Dere er også barn av løftets dag,² denne delen av verdens historie da evangeliet blir forkynt over hele verden.

Hva er deres hensikt? Dere brødre ble forutordinert i en førjordisk tilværelse til å bære prestedømmet (se Alma 13:2-3). Og dere søstre ble utvalgt før verdens grunnvoll til å føde og ha omsorg for Guds barn, og dermed forherlige Gud (se L&p 132:63). Har dere søstre tenkt på hva det egentlig innebærer å være Guds medskapere?

Hver av dere unge menn og unge kvinner ble utnevnt av deres himmelske Fader til å bygge opp Guds rike på jorden akkurat nå, og forberede et folk til å motta Frelseren når han skal styre og regjere som tusenårsrikets Messias. Deres edle fødselsrett, identitet, hensikt og guddommelige utnevning skiller dere ut fra alle andre.

Men hverken deres fødselsrett eller deres førjordiske ordinasjoner og utnevnelser kan frelse eller opphøye dere. Det vil dere gjøre ved deres individuelle beslutninger og når dere velger å få tilgang til kraften i Herrens forsoning. Handlefrihetens store og evige prinsipp er avgjørende for vår Faders plan. Hva vil så dere velge, ungdom av edel fødselsrett?

Vil dere velge å vokse i lærdom?

Dere kan skaffe dere utdannelse. Ingen annen kan skaffe den for dere. Uansett hvor dere er, må dere utvikle et dypt ønske om å lære. For oss som siste-dagers-hellige er ikke det å skaffe seg utdannelse bare et privilegium, det er et religiøst ansvar. "Guds herlighet er intelligens" (L&p 93:36). Vår utdannelse er virkelig for evigheten.

"Hvilket som helst intelligent prinsipp vi tilegner oss i dette liv, vil være med oss i oppstandelsen.

Og hvis en person oppnår mer kunnskap og intelligens i dette liv... vil han [eller hun] ha desto større fortrinn i den kommende verden" (L&p 130:18-19).

Et slikt langsiktig perspektiv vil hjelpe dere å ta gode valg med hensyn til lærdom.

Vær ikke redde for å arbeide mot deres mål – eller til og med deres drømmer! Men vit at det finnes ingen snarvei til utmerkelse og kompetanse. Utdannelse er forskjellen mellom å *ønske* å hjelpe andre mennesker og å *være i stand* til å hjelpe dem.

Hva slags levesett vil dere velge?

Dere forventes å leve annerledes enn andre. Dere vet hva Paulus sa til den unge Timoteus: "Vær et forbilde for de troende i tale, i ferd, i kjærlighet, i ånd, i tro, i renhet" (1 Timoteus 4:12).³ Velg å tenke og handle annerledes enn resten av verden. Velg å se annerledes ut, og se hvilken innflytelse til det gode dere vil bli. Som Ardeth G. Kapp, tidligere Unge kvinners generalpresident, en gang sa: "Man kan ikke være livredder om man ser ut som alle de andre som bader på stranden."⁴

Som ungdom av edel fødselsrett har dere en god start i livet, men dere har også større ansvar. "For av den som mye er gitt, av ham [eller henne] skal mye kreves" (L&p 82:3; se også Lukas 12:48). En del av dette kravet er å være rekrutt. Da dere ble døpt, ble dere faktisk på nytt vervet i Herrens hær.⁵ I den førjordiske tilværelse sto dere sammen med Jesus Kristus under krigen i himmelen. Og nå fortsetter konflikten mellom det gode og det onde her på jorden. Den er reell! (Se Johannes åpenbaring 12:7-9;

L&p 29:40-41). På Guds side står Jesus Kristus, som var forutordinert til å være verdens Frelser (se 1 Nephi 10:4). På den andre siden står Satan – en opprører som forsøker å ødelegge handlefrihet (se Moses 4:3).⁶

Guds plan tillater motstanderen å friste dere slik at dere kan utøve deres handlefrihet til å velge godt fremfor ondt, velge å omvende dere, velge å komme til Jesus Kristus og tro på hans læresetninger og følge hans eksempel. Hvilket enormt ansvar, og hvilken enorm tillit!

Deres frihet til å handle for dere selv er så sentral for deres evige fremgang og lykke at motstanderen gjør en usedvanlig innsats for å undergrave den (se 2 Nephi 2:27; 10:23).

Vil dere fastsette prioritinger for å hjelpe dere å ta deres valg?

Alle deres valg vil ikke stå mellom godt og ondt. Mange vil stå mellom to gode alternativer. Ikke alle sannheter er like, så dere vil måtte gjøre prioritinger. I jakten på kunnskap må dere vite at den aller viktigste sannheten dere kan lære, kommer fra Herren. I sin forbønn til sin Fader bekreftet Frelseren selv dette. Han sa: "Dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus" (Johannes 17:3). Fremfor alt annet dere ønsker å lære, må dere prøve å bli kjent med Gud, deres himmelske Fader og hans Sønn Jesus Kristus. Lær å kjenne og elske dem slik jeg gjør.

Et annet skriftsted om prioritering som har hjulpet meg gjennom hele mitt liv, er dette: "Søk da først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette i tillegg" (Matteus 6:33).

Mer enn noe annet i denne verden, bør dere gjøre valg som fører til den endelige og strålende fremtid som evig liv er. Det er Guds store herlighet for dere (se L&p 14:7; Moses 1:39). Velg evig liv som deres høyeste prioritet! Studer Skriftene, for eksempel kapittel 76 og 88 i Lære og pakter, for å forstå mer om de forskjellige velsignelser som venter dem som velger evig liv, og dem som ikke gjør det. Velg evig liv som deres høyeste prioritet, og legg merke til hvordan andre valg faller på plass.

Mange har ennå ikke funnet guddommelig sannhet, og vet ikke hvor de skal lete etter den. Men dere ungdom av edel fødselsrett kommer dem til unnsetning.

Hvem vil dere velge å omgås med?

Dere vil møte mange gode mennesker som også tror på Gud. Enten de er jøder, katolikker, protestanter eller muslimer, vet troende at det faktisk finnes absolutt sannhet! De som tror på Gud, har en samvittighet. Troende adlyder frivillig landets og Guds lover, også lover som ellers ville være umulige å håndheve.

Med deres beslutning om å adlyde landets og Guds lover, stopper dere på rødt lys, selv om ingen annen trafikk er i sikte. Som Guds barn vet dere at selv om politiet ikke tar dere, er det galt å stjele og drepe, og at Gud til slutt vil holde dere ansvarlig. Dere vet at konsekvensene for ikke å følge reglene, ikke bare er timelige, men også evige.

På deres vei gjennom livet vil dere også bli kjent med personer som ikke tror på Gud. Mange av dem har ennå ikke funnet guddommelig sannhet, og vet ikke hvor de skal lete etter den. Men dere ungdom av edel fødselsrett

kommer dem til unnsetning. I stort antall følger dere oppfordringen fra Guds profet om flere misjonærer. Vi er dypt takknemlige for hver av dere!

Når dere omgås med ikke-troende, må dere være oppmerksom på at det kan være noen som ikke ønsker deres beste (se L&p 1:16; 89:4). Så snart dere oppdager dette, må dere flykte fra dem raskt og for godt (se 1 Timoteus 6:5-6, 11).

Dessverre vil dere også møte personer hvis desperate jakt etter noe som kan se ut som lykke, fører dem ut på syndens skråplan. Vokt dere for denne slimete rennen! Enhver glede over synd er bare flyktig, mens uforglemmelige minner om synd gir en gnagende og malende skyldfølelse. Den syndige fordreiningen av den omfavelse som er guddommelig forordnet for å forene mann og hustru, er bare en hul forfalskning. Enhver forbudt erfaring er blottet for dyp betydning og gode minner.

Vil dere velge frihet eller trelldom?

Gudløse krefter finnes på alle kanter. Dere lever bokstavelig talt på fiendens territorium.⁷ En landeplage av giftig pornografi flourer. Den fanger alle som gir etter for dens lumske grep.

Dette ble forutsagt av Herren, som sa: “Og nå viser jeg dere et mysterium, hva som foregår i hemmelige rom, ja, for å ødelegge dere etter en tid, og dere visste det ikke” (L&p 38:13; se også vers 28).

Tenk etter hvor mange som sitter i hemmelige rom og ønsker å ødelegge deres liv og lykke! Sanselige fristelser er ikke noe nytt. Apostelen Peter advarte mot nettopp denne snaren da han skrev:

“I kjødets lyster [lokker de dem som var rene] ...

og de lover dem frihet, de som selv er forfallets treller. For det som en ligger under for, det er han og blitt trell av” (2 Peter 2:18-19).

Unngå denne trelldommen, mine kjære brødre og søstre. Hvis dere for tiden ser pornografi, så slutt med det nå! Søk hjelp fra biskopen. Ingen er smart nok til å overliste motstanderen på egen hånd, når de først har blitt forgiftet av pornografi. Det er like ødeleggende som spedalskhet, like vanedannende som metamfetamin, og like etsende som lut.

Vil dere velge å følge Herren eller menneskers filosofier?

Studer “Familien – en erklæring til verden” omhyggelig.⁸ Familien er under angrep over hele verden, men familieerklæringens sannheter vil styrke dere.

Dere må forstå de vidtrekkende konsekvensene av samfunnets nåværende trette om definisjonen av ekteskap. Den nåværende debatten innbefatter spørsmålet om to personer av samme kjønn kan gifte seg. Hvis dere har spørsmål om Kirkens standpunkt i denne eller enhver annen viktig sak, skulle dere ydmykt overveie det, og så lytte til profetiske budskap fra levende profeter. Deres inspirerte ord, sammen med inspirasjon fra Den hellige ånd, vil gi dere en mer fullstendig og riktig forståelse.⁹

Ekteskapsdebatten er bare ett av mange stridsspørsmål som vil utfordre dere i tiden fremover. I motsetning til

motstanderens skingrende røster, vil dere som ungdom av den edle fødselsrett, velge å forsvare Herren og hans sannhet.

Apostelen Paulus profeterte om situasjonen i vår tid (se 2 Timoteus 3:1-5). Hans klare syn om den åndelige ødeleggelsen i vår tid ble etterfulgt av hans betryggende konklusjon om hvordan vi kan holde oss trygge: “Helt fra barndommen av kjenner du De hellige skrifter, som kan gjøre deg vis til frelse ved troen på Kristus Jesus” (2 Timoteus 3:15).

Til hans råd vil jeg tilføye mitt eget: Fortsett å studere Skriftene. Fortsett å gjøre de tingene som utvikler deres tro på Jesus Kristus. Legg så merke til de kloke valgene dere naturlig blir ledet til å ta.

Deres tro på Jesus Kristus og hans evangelium vil gi dere mot til å gifte dere og å få barn mens dere er unge og i stand til å få dem. Når dere er på min alder, vil dere sette større pris på deres barn, barnebarn og deres barn, enn noen berømmelse eller formue som ellers kunne ha kommet.

Hvordan vil dere forberede dere til deres personlige intervju med Frelseren?

Dere ungdom av edel fødselsrett er ikke fullkomne ennå. Ingen av oss er det. Sammen med resten av oss, er dere svært takknemlig for Frelserens forsoning som gir full tilgivelse når dere virkelig omvender dere. Dere vet også at deres opphold her i jordelivet er relativt kort. Med tiden vil hver av dere gå fra denne skrøpelige tilværelse og videre til neste verden.

Dommens dag venter hver og en av oss. Jeg vet at “portens vokter er Israels Hellige, han holder ingen tjener der” (2 Nephi 9:41). Ja, vi kommer alle til å ha et personlig intervju med Jesus Kristus.

Hver dag på jorden gir dere tid og anledning til å forberede dere til dette intervjuet. Dere skal vite at hvis dere velger å leve på Herrens side, er dere aldri alene. Gud har gitt dere tilgang til hans hjelp på deres ferd langs jordelivets farefulle vei. Når dere flittig og oppriktig utøser deres hjerte til ham i daglig bønn, vil han sende sine engler for å hjelpe

Velg å tenke og handle annerledes enn resten av verden. Velg å se annerledes ut, og se hvilken innflytelse til det gode dere vil bli.

dere (se L&p 84:88). Han har gitt dere Den hellige ånd for å være ved deres side hvis dere lever verdig. Han har gitt dere Skriftene slik at dere fullt ut kan nyte Jesu Kristi ord (se 2 Nephi 9:51; 32:3). Han har gitt dere ord å gi akt på fra levende profeter.

Hvem vil dere sette deres lit til?

Jeg vet at Gud er deres Far. Han er glad i dere. Han vil at dere skal være lykkelige. Sett deres lit til ham (se 2 Nephi 4:34; 28:31). Hold fokus på hans hellige tempel. Vær verdig til å motta deres begavelse og beseglingsordinanser. Vær trofaste mot disse paktene, og kom ofte tilbake til templet. Husk at deres høyeste mål er å motta den største av alle Guds velsignelser, som er evig liv (se L&p 14:7). Tempelordinanser er avgjørende for denne velsignelsen (se L&p 131:1-3).

Jeg oppfordrer dere til å studere ydmykt Skriftenes erklæring om deres identitet, hensikt og velsignelse (se

L&p 86:8-11). Ja, dere er virkelig ungdom av edel fødselsrett, skapt i Guds bilde. Dere er rettmessige arvinger, som skal settes på prøve. Måtte dere velge å være et lys for verden og bidra til å frelse Guds barn, å ha glede og til slutt å gjøre dere fortjent til det evige livs velsignelser. ■

Fra en tale under en Kirkens skoleverks andakt, "Ungdom av edel fødselsrett: Hva vil dere velge?" holdt ved Brigham Young University – Hawaii 6. september 2013. Hele talen finnes på cesdevotionals.lds.org.

NOTER

1. "Carry On," *Hymns*, nr. 255.
2. "Sions ungdom, kom nå alle," *Salmer*, nr. 184.
3. Det greske ordet *anastrophe*, som *samtale* er oversatt fra, betyr en oppadrettet måte å leve på.
4. Ardeth Greene Kapp, *I Walk by Faith* (1987), 97.
5. Se "Modig må vi kjempe," *Salmer*, nr. 160.
6. Noen beskriver handlefrihet som *fri vilje*, men dette uttrykket finnes ikke i Skriftene. Skriftene omtaler bare *moralsk handlefrihet* (se L&p 101:78).
7. Se Boyd K. Packer, "Råd til ungdom", *Liahona*, nov. 2011, 16, 18.
8. Se "Familien – En erklæring til verden", *Liahona*, nov. 2010, 129.
9. Kirkens inspirerte erklæring om familien lyder: "Familien er forordnet av Gud. Ekteskap mellom mann og kvinne er helt avgjørende for hans evige plan. Barn har rett til å bli født innenfor ekteskapets bånd og til å bli oppdratt av en far og en mor" ("Familien – en erklæring til verden," *Liahona*, nov. 2010, 129).

HVA SLAGS lærere BURDE VI VÆRE?

Hvis vi virkelig ønsker å bli Frelseren lik, må vi lære å undervise slik han underviste.

Av Søndagsskolens
generalpresidentskap

**Tad R. Callister, president (i midten);
John S. Tanner, førsterådgiver (t.v.);
og Devin G. Durrant, annenrådgiver (t.h.)**

Den oppstandne Herre var nesten ferdig med sitt arbeid i Amerika. Ikke lenge før hadde han steget ned fra himmelen med lys for å fordrive mørket som hadde omsluttet nephittene og lamannitenes land etter hans død. Han hadde undervist og vitnet og bedt. Han hadde velsignet, besvart spørsmål og opprettet sin kirke. Nå, da han forberedte seg til å forlate sine disipler, ga han dem en befaling som må ha gitt dem frimodighet:

“Dere vet hva dere må gjøre i min kirke, for de gjerninger som dere har sett meg gjøre, de skal dere også gjøre...

Derfor, hva slags menn burde dere være? Sannelig sier jeg dere, likesom jeg er” (3 Nephi 27:21, 27).

Jesus oppfordret oss til å bli ham lik, og en av hans gode egenskaper er hans evne til å undervise. Han er Mesterlæreren. For å bli ham lik må vi bli mer kjærlige og livsendrende lærere, ikke bare i Kirken, men også i våre hjem. For å bli ham lik, skulle

vi ha et brennende ønske om å undervise slik han underviste.

Spørsmål og oppfordringer

Jesus underviste ofte ved spørsmål og oppfordringer. Overvei et eksempel fra tiden han tilbragte sammen med sine disipler på det amerikanske kontinent. En gang mens de ba, viste Frelseren seg for dem og stilte et oppfordrende innledende spørsmål: “Hva vil dere jeg skal gi dere?” (3 Nephi 27:2). Hvordan ville du svare hvis Frelseren stilte deg dette spørsmålet?

Disiplene svarte: “Herre, vi vil at du skal fortelle oss hva vi skal kalle denne kirken, for det er ordstrid blant folket om denne saken” (3 Nephi 27:3).

Kristus besvarte spørsmålet med et spørsmål: “Har de ikke lest Skriftene som sier at dere må påta dere Kristi navn, som er mitt navn?” (3 Nephi 27:5). Dette spørsmålet minnet elevene hans på at de burde legge litt anstrengelse i å finne svar på sine egne spørsmål, og at svarene

på mange spørsmål kan finnes i Skriftene.

Han avsluttet med å minne disiplene på betydningen av navnet hans. Hans ord oppfordret dem til å handle og lovet dem en velsignelse: “Og hver den som påtar seg mitt navn og holder ut til enden, skal bli frelst på den siste dag” (3 Nephi 27:6).

Et mønster for undervisning

I disse få korte versene ga Jesus Kristus oss et mønster for guddommelig undervisning. Han begynte med et tankevekkende spørsmål for å oppfatte elevenes behov. Så ventet han og lyttet til deres svar.

Når elevene svarte, hjalp han dem å finne det de lette etter ved å lede dem til Skriftene.

Til slutt ga han to oppfordringer og lovet en fantastisk velsignelse til dem som er villige til å følge oppfordringene. Kristi undervisningsmetode i dette tilfellet kan oppsummeres med disse fem prinsippene:

1. *Still effektive spørsmål.*

Frelseren spurte: “Hva vil dere jeg skal gi dere?” Dette spørsmålet innbyr til en rekke forskjellige svar. Når vi stiller slike spørsmål, hjelper vi elevene å sette ord på det de ønsker å lære, og vi hjelper dem å fokusere på det som betyr aller mest. Vi engasjerer dem i aktiv læring.

2. *Lytt til elevene.*

Jesus Kristus lyttet da de sa: “Herre, vi vil at du skal fortelle oss hva vi skal kalle denne kirken.” Ved å lytte

oppmerksomt er vi bedre forberedt til å fokusere på elevenes behov.

3. Bruk Skriftene.

Kristus påminnet disiplene: “Har de ikke lest Skriftene som sier at dere må påta dere Kristi navn, som er mitt navn?” Både læreren og eleven skulle tilbringe tid med Skriftene som forberedelse til leksjoner. Skriftstudium er en viktig del av den åndelige forberedelsen for både lærere og elever.

4. Oppfordre elevene til å handle.

Herren ba disiplene om å (1) påta seg hans navn og (2) holde ut til enden. I *Forkynn mitt evangelium* står det: “Du skulle sjelden eller aldri snakke med mennesker eller undervise dem uten å gi dem en invitasjon til å gjøre noe som vil styrke deres tro på Kristus.”¹ Det er et godt råd ikke bare for misjonærer, men for alle lærere i evangeliet.

5. Minn elevene på de lovede velsignelsene ved å være lydig.

Til slutt lovet Jesus Kristus elevene at de som handler ifølge hans oppfordringer, “skal bli frelst på den siste dag.” Kristus lover oss ofte sine mest utsøkte velsignelser for vår lydighet (se L&p 14:7). Vi kan gjøre det samme som lærere i hans evangelium.

Eksemplet over illustrerer flere viktige undervisningsmetoder som brukes av Frelseren. I tillegg underviste han noen ganger ved hjelp av lignelser eller analogier. Av og til utfordret og refset han også sine motstandere. Men han underviste

alltid med kjærlighet, selv for de som ble irettesatt (se Johannes åpenbaring 3:19).

Vær glad i elevene

Vi må også alltid undervise med kjærlighet hvis vi ønsker å undervise på Frelserens måte. Kjærlighet åpner både lærerens og elevens hjerte, så “begge blir oppbygget og fryder seg sammen” (L&p 50:22).

Et levende eksempel på Frelserens kjærlighet til sine elever finnes i 3 Nephi, hvor han ber for, gråter sammen med og velsigner folket. Da han ba til sin Fader for dem, følte nephittene hans kjærlighet: “Ingen kan forestille seg hvilken glede som fylte våre sjeler da vi hørte Kristus be til Faderen for oss” (3 Nephi 17:17).

Han gråt av glede for dem og velsignet dem for deres tro, så stor var hans kjærlighet:

“Velsignet er dere på grunn av deres tro. Og se, min glede er fullkommen.

Og da han hadde sagt disse ord, gråt han” (3 Nephi 17:20-21).

Stor kjærlighet åpner for stor lærdom. Skriftene forteller oss at “lyset fra hans ansikt skinte på dem”, og “deres hjerter var åpne, og de forsto med sine hjerter” (3 Nephi 19:25, 33).

Oppfordre elevene til å bære vitnesbyrd

Frelseren ga også sine elever anledning til å bære vitnesbyrd. For eksempel: “Da Jesus var kommet til traktene ved Cæsarea Filippi, spurte han sine disipler: Hvem sier folk at Menneskesønnen er?

De svarte: Noen sier døperen Johannes, andre Elias, andre igjen Jeremia eller en av profetene.

Han sier til dem: Men dere, hvem sier dere at jeg er?

Da svarte Simon Peter og sa: Du er Messias, den levende Guds Sønn” (Matteus 16:13-16).

Etter at Peter hadde båret sitt vitnesbyrd, uttalte Kristus vidunderlige velsignelser over ham:

“Salig er du, Simon, Jonas sønn! For det er ikke kjøtt og blod som har åpenbaret dette for deg, men min Far i himmelen.

Jeg sier deg at du er Peter, og på denne klippe vil jeg bygge min menighet, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den.

Jeg vil gi deg nøklene til himlens rike, og det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og det du løser på jorden, skal være løst i himmelen” (Matteus 16:17-19).

For å bli mesterlærere vil vi også ofte stille spørsmål som tilskynder elevene til å bære sitt vitnesbyrd, både verbalt og i sitt hjerte. Vi vil oppfordre våre elever til å søke personlige opplevelser som styrker vitnesbyrdet i deres daglige liv. Hvis da stemningen i klasserommet eller i hjemmet innbyr Ånden, vil våre elever føle seg komfortable med å dele åndelige erfaringer og vitnesbyrd med hverandre.

Etterlev det du underviser

Jesus Kristus oppfordret andre til å gjøre det han gjorde (se 3 Nephi 27:21) – til å følge ham (se Matteus 4:19). Han etterlevde det han underviste, og der- ved underviste han ved eksempel.

Han underviste om tjeneste ved å utføre tjeneste. For en lærdom det må ha vært for hans disipler da han vasket føttene deres! “Når da jeg, som er Herre og Mester, har vasket deres føtter, så skylder også dere å vaske hverandres føtter.

For jeg har gitt dere et forbilde, for at også dere skal gjøre slik som jeg har gjort mot dere” (Johannes 13:14-15).

Han underviste om kjærlighet ved å elske. “Et nytt bud gir jeg dere. Dere skal elske hverandre! Som jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre” (Johannes 13:34).

Han underviste om bønn ved å be. Etter å ha holdt bønner så inderlige og så opphøyet at de ikke kan nedtegnes, sa han: “Og slik som jeg har bedt blant dere, skal dere også be i min kirke... Se, jeg er lyset, jeg har vist dere et eksempel” (3 Nephi 18:16).

Jesus Kristus har sørget for et mønster for alle lærere i evangeliet som ønsker å undervise på hans måte. Selv om vi ikke er fullkomne slik han var, kan vi gjøre vårt beste for å etterleve det vi underviser. Ifølge ordene i en barnesang, skulle lærere være i stand til å si: “Gjør slik som jeg gjør, gjør som, gjør som jeg!”²

Undervis på Frelserens måte

Alle lærere i evangeliet oppfordres til å anvende følgende seks grunnprinsipper, som gjenspeiler måten Frelseren underviste på:

1. Vær glad i dem du underviser.

- Søk etter den ene.

- Fokuser på elevenes behov.

2. Forbered deg åndelig.

- Etterlev det du underviser.
- Vær kjent med tilgjengelige ressurser.

3. Undervise ved Ånden.

- Hjelp elevene å gjenkjenne Ånden.
- Vær en lærevillig lærer.
- Skap et læringsmiljø.

4. Oppdag evangeliet sammen.

- Sett høye forventninger.
- Oppfordre elevene til å bære vitnesbyrd.
- Still effektive spørsmål.
- Lytt til elevene.

5. Undervise i læren.

- Bruk Skriftene.
- Bruk historier og eksempler.
- Lov velsignelser, og bær vitnesbyrd.

6. Oppfordre elevene til å handle.

- Hjelp elevene å øve.
- Følg opp oppfordringer.

Når vi anvender disse prinsippene, vil vi bli bedre lærere, bedre elever, bedre foreldre og bedre disipler av Jesus Kristus. For han har befalt oss å “lære hverandre” “med all flid” på en måte som gjør at alle kan bli “oppbygget av alle” (L&P 88:77, 78, 122). Måtte våre elever se i oss noe av Mesterlæreren og komme fra opplevelsen ikke bare informert, men forvandlet. ■

NOTER

1. *Forkynn mitt evangelium – En veiledning i misjonærarbeidet* (2005), 196.
2. “Do As I’m Doing,” *Children’s Songbook*, 276.

Av eldste
Koichi Aoyagi
i De sytti

PROFETISK RETTLEDNING OG tempelvelsignelser

Da jeg var ung, besøkte eldste Spencer W. Kimball (1895-1985), som da var medlem av De tolv apostlers quorum, Japan og talte på en konferanse jeg deltok på. Jeg husker ennå hans råd: “Unge mennesker skulle reise på misjon, og de skulle gifte seg i templet.”

Jeg følte meg tilskyndet av Den hellige ånd og bestemte meg for at jeg ville reise på misjon og gifte meg i templet, selv om Japan ennå ikke hadde et tempel.

Den gangen var jeg 19 og i mitt andre år på universitetet. Mine foreldre, som ikke var siste-dagers-hellige, var sterkt imot min beslutning om å reise på misjon. Hver dag ba jeg om at de ville gi meg sitt samtykke og sin velsignelse. Seks måneder senere besvarte Herren min bønn.

“Vi opplever økonomiske vanskeligheter, og vi kan ikke lenger betale utdannelsen og levekostnadene dine,” sa mor og far. “Fra nå av vil du måtte bo for deg selv. Vi har ikke noe imot om du reiser på misjon heller!”

Jeg hadde mor og fars velsignelse, så jeg avbrøt studiene, dro på en byggemisjon og begynte så å søke jobb for å kunne spare penger til en proselytteringsmisjon. Med Herrens hjelp fant jeg tre jobber! Hver dag unntatt søndag i året som fulgte, leverte jeg aviser fra klokken 03.00 til 07.00, rengjorde bygninger fra klokken 09.00 til 16.00 og

Jeg vitner om at når vi ber om veiledning, følger de levende profeter og gjør templet til en prioritering i livet, vil vår himmelske Fader lede oss og velsigne oss.

arbeidet som kokk fra klokken 17.00 til 19.30. Så byttet jeg klær og arbeidet som distriktsmisjonær.

Da jeg var 22, ble jeg kalt til Nord-Østen misjon. Gjennom min misjonærtjeneste opplevde jeg den største gleden jeg noensinne hadde følt, fikk mange anledninger til å kjenne Guds kjærlighet og mottok mange velsignelser. Min familie ble også velsignet under min tjeneste, ved at mor og far løste sine økonomiske utfordringer.

Følg profeten

Da jeg avsluttet min misjon, tilskyndet Ånden meg til å følge den andre delen av president Kimballs råd, om ikke å utsette tempelekteskap. Et år før begynte Kirkens medlemmer i Japan å planlegge en tur til Salt Lake tempel. Etersom de skulle dra om tre måneder, ba og fastet jeg om å bli ledet til en verdig ung kvinne som jeg kunne ta med meg til templet.

Kort tid senere deltok jeg på en aktivitet i Kirken i min

hjemby Matsumoto. Der traff jeg Shiroko Momose, som gikk på samme skole som meg da jeg ble medlem av Kirken. Ånden bekreftet øyeblikkelig at hun var den som hadde blitt forberedt for meg.

Jeg fridde til Shiroko kort tid etter at vi begynte å gå på stevnemøter. Hun gjorde meg lykkelig da hun sa ja, men hun overrasket meg med det hun sa etterpå.

“Jeg er veldig glad for å vite at din Herre er min Herre,” sa hun. “Da de bekjentgjorde turen til Salt Lake tempel, ønsket jeg å bli med. Jeg ba ofte om at Herren ville hjelpe meg å finne en jeg kunne gifte meg med der. For omtrent et år siden fikk jeg vite ved Ånden mens jeg ba at jeg skulle vente på deg, og at du ville fri til meg når du kom hjem fra misjon.”

Det var en stor åndelig opplevelse for oss, og det styrket vår beslutning om å gifte oss i Salt Lake tempel. Vi hadde lite penger til å gjennomføre turen, men vi lot ikke det hindre oss. Vi hadde lært at når vi stoler på Herren og holder hans bud, hjelper han oss å utrette ting som vi ellers ikke kunne utrette.

Vi henvendte oss til vår himmelske Fader i bønn og gjorde enhver anstrengelse for å skaffe de nødvendige pengene. Denne innsatsen, sammen med økonomisk hjelp fra en av Shirokos venner, gjorde oss i stand til å slutte oss til de japanske hellige som reiste til Salt Lake tempel.

LYDIGHET – EN UFEILBARLIG RETTESNOR

“En kjærlig himmelsk Fader har stukket ut vår kurs og gitt oss en ufeilbarlig rettesnor – nemlig *lydighet*. Kunnskap om sannhet og svar på våre største spørsmål kommer til oss når vi

er lydige mot Guds bud.”

President Thomas S. Monson, “Lydighet gir velsignelser,” *Liahona*, mai 2013, 89.

Det er ikke mulig å uttrykke gleden vi følte ved å bli besejlet der som evig ektepar. Vi vil aldri glemme denne opplevelsen. Vår glede ble enda større fordi vi hadde forsket frem fem generasjoner av våre forfedre og hadde klargjort navnene deres for tempelarbeid. Mens vi var Salt Lake City, utførte vi stedfortredende ordinanser for disse forfedrene. Å utføre disse ordinansene hjalp oss å føle nærhet til dem. Vi visste at de fikk stor glede på grunn av vår innsats.

Vi var nygifte og fattige, men vi prioriterte å komme til templet, og vi dro senere til Laie Hawaii tempel så ofte som økonomien tillot det.

Velsignet ved templet

“Vi trenger templet mer enn noe annet,” sa profeten Joseph Smith.¹

I Guds frelsesplan er templet avgjørende for vår evige lykke fordi vi utfører hellige og frelsende seremonier og ordinanser der. Bible Dictionary forteller oss at templet er det helligste stedet for gudsdyrkelse på jorden, og “et sted hvor Herren kan komme.”²

Hvis vi overholder våre tempelpakter og kommer til templet “med ydmykt hjerte, i renhet, ære og integritet,”³ vil vi føle Den hellige ånd og motta ytterligere lys og kunnskap. Når vi forlater templet, vil vi dra væpnet med kraft fra Herren og med hans navn på oss, hans herlighet rundt omkring oss og hans engler som våker over oss (se L&p 109:13, 22).

Da vi kom tilbake til Japan etter vielsen, ble Herrens løfter oppfylt i mitt liv da jeg søkte heltidsarbeid.

Herren oppfyller sine løfter

Jeg arbeidet bare deltid da vårt første barn kom. Vi ble henrykt, men jeg visste at jeg ikke ville være i stand til å forsørge vår voksende familie uten en heltidsjobb. Vi begynte å be inntrengende om himmelens hjelp.

Før jeg reiste på misjon, hadde jeg ønsket å arbeide innen utenrikshandel. Men for å bli ansatt av et

handelsfirma, måtte som regel en søker ha universitetsek-samen og en bestemt sertifisering. Jeg hadde ikke fullført studiene, og hadde ingen sertifisering, men når vi ba, følte vi at Herren ville velsigne oss og forberede en jobb til meg.

Jeg bestemte meg for å ta opptaksprøvene ved en rekke handelsfirmaer til tross for min mangel på utdanning. De første to avviste meg, men jeg fikk en merkelig opplevelse da jeg søkte ved et tredje firma.

Kirken hadde få medlemmer i Japan på den tiden, og mange var fordomsfulle mot Kirken. Da tre representanter fra det tredje handelsfirmaet intervjuet meg, så de på CV-en min og oppdaget at jeg var en siste-dagers-hellig. De begynte å stille meg spørsmål om Kirken, og de ba om detaljerte svar. Etter nylig å ha kommet hjem fra misjon, hadde jeg ingen problemer med å snakke om Jesu Kristi gjenopprettede kirke.

I det som må ha vært minst 40 minutter, snakket jeg om evangeliet og bar mitt vitnesbyrd om Jesus Kristus, frafallet, Joseph Smiths første syn, Mormons bok, gjenopprettelsen av Jesu Kristi sanne kirke og Kirkens læresetninger.

Ikke én av intervjuerne stoppet meg mens jeg snakket. Noen dager senere tilbød handelsfirmaet meg en jobb til en forbløffende høy lønn. Senere, da jeg spurte sjefen hvorfor de hadde ansatt meg, svarte han: "I løpet av intervjuet fikk jeg visshet om at du var samvittighetsfull, oppriktig og trofast, og at du ville være en som ville arbeide på denne måten for vårt firma."

Jeg vitner om at Herren oppfyller sine løfter. Under intervjuet følte jeg Herrens ånd og kraft over meg, slik han lover dem som går i templet og holder sine tempelpakter. Jeg følte også at jeg hadde Ånden med meg mens jeg arbeidet for firmaet, hvor jeg ble velsignet med å kunne gjøre mange verdifulle bidrag.

Et tempel kommer til Japan

På en regionalkonferanse i Tokyo i 1975 bekjentgjorde president Kimball at Tokyo Japan tempel skulle bygges. De japanske hellige ble overveldet av følelser og brast spontant ut i applaus for å vise sin glede og takknemlighet.

Tokyo Japan tempel ble fullført i 1980. Under åpent hus og innvielsesseremoniene ble de hellige velsignet med fantastiske åndelige opplevelser og stor glede. Disse opplevelsene fortsatte etter tempelinnvielsen da de hellige begynte å motta sine tempelordinanser og være stedfortredere for sine avdøde forfedre.

I dag, nesten 45 år etter at Shiroko og jeg giftet oss, fortsetter min beslutning om å følge profetenes råd å velsigne oss og våre barn. Vi har bygget et fantastisk hjem på Herrens måte – grunnlagt på Jesu Kristi evangelium, herunder templets pakter.

Jeg vitner om at når vi ber om veiledning, følger de levende profeter og gjør templet til en prioritering i livet, vil vår himmelske Fader lede oss og velsigne oss. ■

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 416.
2. Bible Dictionary, "Temple."
3. Spencer W. Kimball, fra innvielsesbønnen for Tokyo Japan tempel, i *2013 Church Almanac* (2013), 297.

Flora og jeg

Likeverdige partnere i Herrens arbeid

*T.v.: Flora Amussen og Ezra Taft Benson i deres yngre år.
T.h.: Flora og Ezra nyter en dag sammen med sine seks barn.*

Når vi lærer om det oppmuntrende og kjærlige samarbeidet som president Ezra Taft Benson hadde med sin hustru Flora, får vi en dypere forståelse av hans tjenestegjerning.

Av Aaron L. West

Kirkens publiseringstjenester

Noen ganger, hvis vi lytter, kan noen få ord være like sterke som en preken. Slik var det 11. november 1985. Ordene var “Flora og jeg”.

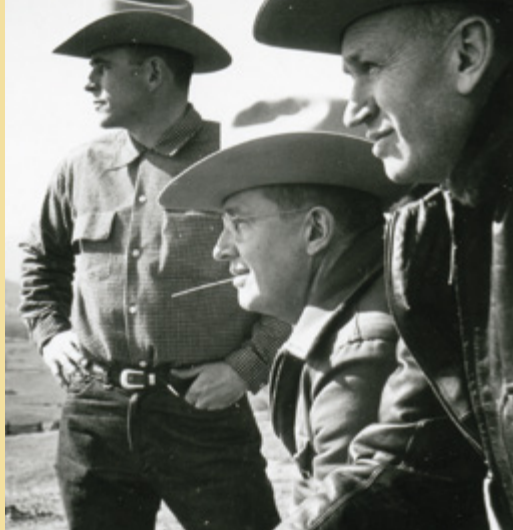
President Ezra Taft Benson (1899-1994) leste disse ordene som en del av en forberedt uttalelse til journalister dagen etter at han ble beskikket som president for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. President Spencer W. Kimball (1895-1985) døde seks dager tidligere, og president Benson ble da seniorapostelen.

President Benson og hans hustru Flora hadde vært sammen da de fikk høre om president Kimballs død, og “straks falt de på sine knær” i bønn.¹ Nå, i første avsnitt av uttalelsen som skulle publiseres over hele verden, satte igjen president Benson seg ved siden av Flora. Han sa: “Dette er en dag jeg ikke har forventet. Min hustru Flora og jeg har bedt kontinuerlig om at president Kimballs dager måtte bli forlenget på denne jord og at et nytt mirakel måtte bli utført på hans vegne. Nå som Herren har talt, vil vi gjøre vårt beste, under hans ledelse og veiledning, for å fremme verket på jorden.”²

Etter 59 års ekteskap kom ordene “Flora og jeg” naturlig for president Benson. Og da han sa: “Vi vil gjøre vårt beste, under hans ledelse og veiledning, for å fremme verket,” brukte han ikke ordet *vi* om seg selv og andre generalautoriteter, selv om han utvilsomt ville stå sammen med dem. I denne uttalelsen talte Kirkens profet, seer og åpenbarer om å stå sammen med sin hustru i Herrens verk.

For å lese om hvordan livet på gården formet Ezra Taft Bensons karakter, kan du se Læresetninger fra Kirkens presidenter: Ezra Taft Benson, side 2-5.

Med klokken fra øverst: Ezra Taft Benson sammen med andre bønder; Ezra, nummer to fra venstre, sammen med sin mor og søsken; Ezras foreldre, George T. Benson og Sarah Dunkley Benson.

Og hvorfor ikke? Han og Flora hadde stått sammen i Herrens verk i nesten 60 år. Selv om mange aspekter av hans liv hadde forandret seg i årenes løp, hadde deres samarbeid vært en konstant kilde til styrke for dem begge.

Årets studiekurs for Hjelpeforeningens søstre og bærere av Det melkisedekske prestedømme gir oss anledning til å lære av president Ezra Taft Benson. Når du studerer læresetningene hans, vil du kanskje ønske å lære om hans karakter. Denne artikkelen gir noen glimt inn i hans liv og virke, gjennom hans hustru Flora Amussen Bensons perspektiv. Alle kapittel- og sidetall i artikkelen henviser til *Læresetninger fra kirkens presidenter: Ezra Taft Benson*.

“Jeg ønsker å gifte meg med en bonde”

Høsten 1920 reiste 21 år gamle Ezra Taft Benson fra familiegården i Whitney i Idaho til Logan i Utah, der han begynte sine studier ved Utah Agricultural College (nå Utah State University). En dag da han var sammen med noen venner på skolens område,

vekket en ung kvinne hans oppmerksomhet. Han fortalte senere:

“Vi sto utenfor melkebuva da en ung kvinne – svært tiltrekkende – kjørte forbi i sin lille bil på vei til meieriet for å kjøpe melk. Da guttene vinket til henne, vinket hun tilbake. Jeg spurte: ‘Hvem er den jenta?’ De svarte: ‘Det er Flora Amussen.’

Jeg sa til dem: ‘Jeg har på følelsen at jeg kommer til å gifte meg med henne.’”

Ezras venner lo bare av denne bekjentgjørelsen. De sa: “Hun er altfor populær for en bondegutt.” Hans reaksjon? “Det gjør det desto mer interessant.”³

Ezras venner kunne ikke ha tatt mer feil i sin vurdering av Flora Amussen. Siden tenårene hadde hun sett noe spesielt hos menn som arbeidet med jorden. En dag da hennes mor Barbara fortalte henne ‘at hun ikke kunne oppnå den høyeste herlighetsgraden uten celestialt ekteskap, svarte Flora, kanskje naivt, men med en viss innsikt: ‘Da ønsker jeg å gifte meg med en som er fattig materielt sett, men rik i åndelig forstand, slik at vi kan skaffe oss det vi får sammen.’ Etter en pause tilføyde hun: ‘Jeg ønsker å gifte meg med en bonde.’”⁴

Flora og Ezra møttes senere i 1920, og vennskapet deres gikk snart over til frieri. I Ezra Taft Benson fant Flora en ung mann som hadde begynt å samle seg de åndelige rikdommene hun satte så stor pris på. Og slik hun må ha forventet, stakk hans røtter av åndelige styrke dypt ned i jorden på familiens gård.

Samarbeid om å sette Gud først

Akkurat da Flora og Ezra begynte å komme nærmere hverandre, fant de ut at de ville bli adskilt i to år. Ezra mottok et kall

til å virke i Den britiske misjon. Han og Flora ble glade for hans anledning til å tjene, og de "snakket om forholdet sitt. De ønsket at vennskapet skulle fortsette, men de var også klar over at Ezra måtte være en hengiven misjonær. 'Før jeg dro, hadde Flora og jeg besluttet å skrive [brev] bare én gang i måneden,' sa han. 'Vi besluttet også at brevene våre skulle handle om oppmuntring, tillit og nyheter. Vi gjorde nettopp det.'"⁵

Ved å tilnærme seg misjonskallet på denne måten, var de et eksempel på en sannhet Ezra skulle undervise de hellige om mange år senere: "Når vi setter Gud først, faller alt annet inn på sin rette plass, eller det glir ut av vårt liv. Vår kjærlighet til Herren vil bestemme fordringene på vår kjærlighet, kravene på vår tid, interessene vi arbeider videre med, samt vår prioritering."⁶

Da Ezra nærmet seg slutten av sin misjon, gledet han og Flora seg til å se hverandre igjen. Men Flora "gjorde mer enn bare å se frem til å tilbringe tid med ham. Hun gledet seg virkelig – til fremtiden og mulighetene sammen med ham... Hun var fornøyd med Ezras tilsynelatende ønske om å bosette seg på familiegården i Whitney, Idaho. Hun følte imidlertid at han trengte å fullføre sin utdanning først."⁷ I sin innsats for å hjelpe ham å gjøre det, sto hun sammen med ham om å sette Gud først. Mindre enn et år etter at han kom hjem fra misjon, overrasket hun ham ved å fortelle ham at hun skulle reise på misjon selv. Du finner mer om avgjørelsen hennes på side 10-11.

En uslepen diamant

Flora og Ezra ble besøgt i Salt Lake tempel 10. september 1926. Tross Ezras

For å lese beretninger om Ezra Taft Benson tjeneste som heltidsmisjonær, kan du se side 9-10 og 103-4 i håndboken. For å lese om hans tjeneste som apostel i etterkrigstidens Europa, kan du se side 17-21, 54-55, 69-70, 264 og 268.

Øverst: Unge Ezra Taft Benson, før han mottok et misjonskall. Over og til høyre: Som apostel hjalp han innbyggerne i etterkrigstidens Europa.

medfødte godhet og hans fremgang på skolen, var det enkelte som "fortsatte å stille spørsmål ved Floras dømmekraft. De kunne ikke forstå hvorfor en som var så begavet, velstående og populær, ville ta til takke med en bondegutt. Men hun fortsatte å si at hun 'alltid [hadde] ønsket å gifte seg med en gårdbruker.' Ezra 'var praktisk, fornuftig og solid,' sa hun. Dessuten sa hun: 'Han var snill med foreldrene sine, og jeg visste at hvis han respekterte dem, ville han respektere meg.' Hun erkjente at han var 'en uslepen diamant', og hun sa: 'Jeg kommer til å gjøre alt jeg kan for å hjelpe ham å bli kjent som en god mann, ikke bare i dette lille lokalsamfunnet, men jeg vil at hele verden skal kjenne ham.'"⁸

Med dette synet på mannens muligheter, dro Flora med glede hvor enn de trengte å dra for å forsørge barna og tjene i Kirken, lokalsamfunnet og landet. Dette innebar noen ganger at hun måtte leve et enklere

Eldste Ezra Taft Benson var USAs landbruksminister i åtte år samtidig som han også var apostel. For å lese hvordan han utførte disse ansvarsoppgavene, kan du se side 21-25 og 47-48.

**Øverst: President Benson blant de hellige.
T.v. og over: Han var USAs landbruksminister.**

liv enn hun hadde vært vant til, men hun tok utfordringen.

På bryllupsdagen var for eksempel “den eneste festligheten... en frokost for familie og venner. Etter frokosten dro det nye paret umiddelbart i sin T-Ford til Ames, Iowa,” der Ezra skulle ta en mastergrad i landbruksøkonomi. “Underveis tilbragte de åtte netter i et lekkende telt. Da de kom frem til Ames, leide de en leilighet ett kvartal fra universitetet. Leiligheten var liten, og familien Benson delte plassen med en stor kakerlakk-familie, men Ezra sa at “det snart så ut som det koseligste lille hjemmet man noensinne kunne forestille seg.”⁹

Etter hvert som Ezra ble mer “diamant” og mindre “uslepen”, ble han stadig mer engasjert i tjeneste utenfor hjemmet. Dette førte til en foredlingsprosess for Flora også. Når han var borte, strevde hun noen ganger med ensomhet og motløshet. Men hun elsket å være hustru og mor, og hun uttrykte sin

takknemlighet for sin manns godhet og hans hengivenhet til familien. For å lære mer om Flora og Ezras tidlige ekteskap og foreldreansvar, kan du se side 12-15.

To livsendrende telefonsamtaler

27. juli 1943 fikk Flora en telefon fra sin mann. Han var i Salt Lake City på vei hjem fra en forretningsreise sammen med deres sønn Reed. Hun var i deres hjem i nærheten av Washington, DC, ca 3200 km unna. Etter en søvnløs natt med mye bønn og tårer, ringte han for å la henne vite at han dagen før hadde blitt kalt som medlem av De tolv apostlers quorum.

Nyheten overrasket ikke Flora. Hun “hadde fått en sterk tilskyndelse om at noe av stor betydning ville skje på [hennes manns] reise.”¹⁰ Hun ga uttrykk for tillit til Ezra, og hennes ord hadde en beroligende innflytelse på ham. Han fortalte senere: “Det var betryggende å snakke med henne. Hun har alltid hatt mer tro på meg enn jeg selv har hatt.”¹¹

Selv om Flora hadde tillit til sin mann, visste hun at han ikke kunne utføre sitt kall alene – han trengte støtte fra sin familie og styrke fra himmelen. Under en generalkonferanse viste et hvisket budskap Floras kjærlighet til sin mann og hennes forståelse av hans avhengighet av Herren (se side 48-49).

Flora fikk nok en livsendrende telefon fra sin mann 24. november 1952. Denne gangen besøkte han Washington, DC-området, og hun var i deres hjem i Salt Lake City. Dwight D. Eisenhower, som snart skulle ta fatt på sin tjeneste som president for De forente stater, hadde nettopp bedt eldste Benson om å bli hans landbruksminister, en høytstående stilling som ville kreve store ofre og stor innsatsvilje.

Eldste Benson takket ja til stillingen etter å ha blitt rådet til å gjøre det av Kirkens president, David O. McKay (1873-1970).

Da eldste Benson fortalte Flora at påtroppende president Eisenhower hadde tilbudt ham en stilling og at hadde han

hadde takket ja, svarte hun: "Det visste jeg at han ville. Og jeg visste at du ville takke ja." Hun innrømmet at det ville bli vanskelig for familien, men tilføyde: "Det synes å være Guds vilje."¹²

Eldste Benson var landbruksminister i åtte år. I denne tiden gjennomgikk familien perioder med adskillelse, og eldste Benson måtte takle den kritikk og smiger som ofte følger med offentlig tjeneste. Familien Benson fikk store muligheter. For eksempel tok eldste Benson en gang med seg Flora og deres døtre Beverly og Bonnie på en fire ukers tur hvor han arbeidet for å etablere handelsrelasjoner med 12 land (se side 181-82). En invitasjon fra en journalist førte til en unik misjonæroplevelse for familien (se side 24).

Likeverdige redskaper i Herrens hender

I likhet med alle Kirkens presidenter var Ezra Taft Benson forutordinert til sitt kall. Men på egen hånd kunne han ikke ha oppfylt denne forutordinasjonen eller virket med slik styrke. Det er helt klart at ingen annen påvirket ham like

mye som Flora gjorde. I Kirken og i familien arbeidet de side om side som effektive redskaper i Herrens hender.

Akkurat slik president og søster Benson knelte sammen da de fant ut at han skulle presidere over Kirken, samar-

beidet de om å "fremme verket på jorden".¹³ Slik hun hadde håpet da hun var tenåring, fikk de det de ønsket – sammen.¹⁴

Fra talerstolen formante president Benson siste-dagers-hellige til å oversvømme jorden og sitt liv med Mormons bok (se kapittel 9-10). Hjemme leste Flora Mormons bok for ham hver dag, og så snakket de om det de hadde lest.¹⁵ Fra talerstolen oppfordret president Benson de hellige til regelmessig å tjene og tilbe i

templet (se kapittel 13). Privat gikk Flora og Ezra Benson i templet hver fredag morgen når de var i stand til det.¹⁶ Fra talerstolen advarte president Benson mot synden stolthet og mot "verdens bifall".¹⁷ Men selv om Flora hadde lyktes med å hjelpe "hele verden å kjenne ham", var de begge tilfreds med "himmelens bifall"¹⁸ i det stille.¹⁹

President Ezra Taft Benson holdt hundrevis av taler som apostel og Kirkens president. Det er vanskelig å forestille seg noen av disse talene uten Åndens innflytelse og prekenen på tre ord som han fremførte 11. november 1985: "Flora og jeg." ■

NOTER

1. Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography* (1987), 479.
2. Ezra Taft Benson, i Don L. Searle, "President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church," *Ensign*, des. 1985, 5.
3. *Læresetninger fra Kirkens presidenter: Ezra Taft Benson* (2014), 7-8.
4. Dew, *Ezra Taft Benson*, 74-75.
5. *Læresetninger: Ezra Taft Benson*, 8.
6. *Læresetninger: Ezra Taft Benson*, 40.
7. *Læresetninger: Ezra Taft Benson*, 10.
8. *Læresetninger: Ezra Taft Benson*, 11-12.
9. *Læresetninger: Ezra Taft Benson*, 12.
10. Dew, *Ezra Taft Benson*, 176.
11. Ezra Taft Benson, i *Læresetninger: Ezra Taft Benson*, 16.
12. Flora Amussen Benson, i *Læresetninger: Ezra Taft Benson*, 23.
13. Ezra Taft Benson, i Searle, "President Ezra Taft Benson Ordained Thirteenth President of the Church," 5.
14. Se Flora Amussen Benson, i Dew, *Ezra Taft Benson*, 74-75.
15. Se Derin Head Rodriguez, "Flora Amussen Benson: Handmaiden of the Lord, Helpmeet of a Prophet, Mother in Zion," *Ensign*, mars 1987, 20.
16. Se Dew, *Ezra Taft Benson*, 511.
17. *Læresetninger: Ezra Taft Benson*, 229.
18. *Læresetninger: Ezra Taft Benson*, 11-12.
19. *Læresetninger: Ezra Taft Benson*, 229.

TJENESTESIRKELEN BLE SLUTTET

Som førsteårsstudent på universitetet pleide jeg å bli med romvenninnen min for å besøke hennes 98 år gamle tipp-tipp-onkel, som vi hengivent kalte onkel Joe. Han bodde alene og var ensom, så vi prøvde å besøke ham så ofte som mulig. Under våre besøk pleide han å fortelle oss historier om da han bodde i Mexico og i flere grensebyer i Arizona, blant annet Nogales.

Da romvenninnen min midlertidig flyttet hjem, følte jeg meg tilskyndet til å fortsette å besøke onkel Joe. Han ble en nær venn, og jeg besøkte ham frem til han døde et og et halvt år senere. Det var trist å miste vennen min, men jeg var takknemlig for den verdifulle tiden vi hadde tilbragt sammen.

Ti år etter at onkel Joe gikk bort, leste jeg gjennom oldemors dagbok.

Dagboken fortalte om da mannen hennes hadde dratt fra henne uten penger og med 30 dollar utestående i husleie og ni munner å mette.

Så skrev hun: "I Bisbee [Arizona] var folk så gode mot oss. Selv om vi bodde utenfor byen syd for Bisbee, kjørte de oss hjem [fra kirken]. Bror Joseph Kleinman, som bodde i Mexico, kjørte oss hjem mange ganger, og ikke bare det, men

Onkel Joe bodde alene og var ensom. Så romvenninnen min og jeg prøvde å besøke ham så ofte som mulig.

KUNNE JEG BEKJENNE?

[familien hans] inviterte oss alle til å spise middag sammen med dem. De serverte stekt kanin med alt tilbehør, som vi likte veldig godt. De ble overflyttet til Nogales... og de lot oss få kaninene deres, noen pene, hvite noen, og da hadde vi rikelig å spise.”

Da jeg leste denne oppføringen, skjønnte jeg at den Joseph Kleinman som hadde hjulpet min oldemor, var onkel Joel! Jeg følte Ånden hviske at jeg hadde blitt inspirert til å fortsette å besøke onkel Joe som en liten takk for den vennlighet han hadde vist min oldemor og hennes familie.

Jeg var henrykt over å være en del av en historie om kjærlighet og tjeneste hvor ringen ble sluttet. Jeg vet at Herren er oppmerksom på sine barn. Hvis vi gir akt på tilskyndelsene fra Den hellige ånd, kan vi være til velsignelse for andre og til gjengjeld bli velsignet selv. ■

Krisi Church Summers, Utah, USA

Der jeg satt overfor et medlem av stavspresidentskapet, begynte hjertet mitt å hamre. Jeg hadde vært nervøs siden stavssekretæren hadde ringt for å gjøre en avtale. *Ville han vite at jeg ikke var verdig til å tjene?*

Jeg hadde bestemt meg for at noen synder ville være lettere å bringe frem for Guds domstol enn å avsløre her på jorden, idet jeg tenkte det ville være egoistiske å fremlegge ting som ville påføre min hustru smerte eller forlegenhet. Det var bedre å overvinne dem selv og leve med byrden. Det eneste problemet var at jeg ikke klarte å overvinne dem på egen hånd.

Jeg satt der mens rådgiveren i stavspresidentskapet kalte meg til å tjene. Han spurte: “Vil du ta imot dette kallet?” Jeg skulle så gjerne ha ropt: “Ja!” I stedet, nesten ufrivillig, hørte jeg meg selv si: “Jeg kan ikke. Jeg trenger å ordne opp i noen synder.”

Angst og lettelse strømmet over meg på samme tid idet jeg bekjente syndens generelle natur. Han spurte om jeg hadde snakket med biskopen. “Nei.” Min hustru? “Nei.” Han tok meg i hånden, smilte, sa at han var stolt av meg for at jeg hadde bekjent, og ba meg snakke med biskopen og min hustru.

Jeg adlød, og fortalte det først til min hustru – og eliminerte dermed min største frykt. Hun elsket meg fortsatt! Ja, hun ble skuffet, og vi ville måtte finne ut av visse ting, men hun elsket meg og oppmuntret meg til å gå til biskopen.

Da jeg gikk for å snakke med

biskopen, ønsket han meg straks velkommen inn på kontoret. Jeg strevde med å sette ord på hvorfor jeg var der. Etter å ha skjult syndene mine så lenge, visste jeg knapt hvor jeg skulle begynne. Han oppmuntret meg kjærlig til å snakke ut. Jeg forklarte i generelle ordelag hva syndene mine gikk ut på, og ba om tid til å forklare mine misgjerninger fullstendig. Han trengte ingen overtalelse.

Jeg hadde fortsatt ikke gitt en full bekjennelse, men jeg følte byrden lette fra skuldrene mine. Jeg følte også endelig et fornyet håp om frihet fra denne byrden.

De neste ukene ba jeg mye, leste i Skriftene og forberedte meg på å fortelle alt til min biskop og min himmelske Fader. Først fremla jeg listen for min himmelske Fader, med et sønderknust hjerte og en angrende ånd, for å la ham vite at jeg var lei meg og oppriktig ønsket å forandre meg. Jeg gjorde en ny avtale med biskopen og fremla listen min i sin helhet. Han hverken så strengt på meg, kjeftet på meg eller refset meg. Isteden ga han meg en stor klem. Han understreket sin kjærlighet og Herrens kjærlighet til meg, og sa at jeg nå var på veien til sann omvendelse. Jeg visste at det var sant.

Å bekjenne mine synder, som før hadde vært min største frykt, ble en av de vakreste opplevelsene i mitt liv. Det var første skritt for meg til virkelig å forstå hvilken gave og helbredende kraft som ligger i Jesu Kristi forsoning. ■

Navn ønskes ikke oppgitt

VI FULGTE STIEN

I det siste området på min misjon virket min ledsager og jeg i to landsbyer midt i delstaten São Paulo i Brasil. Mellom de to landsbyene var det en snarvei gjennom skogen som vi aldri hadde tatt fordi vi følte at den var farlig, og at vi neppe ville komme til å møte noen der.

En ettermiddag da vi nærmet oss snarveien, rørte Den hellige ånd ved mitt hjerte og fortalte meg at vi skulle gå inn i skogen. Jeg så på eldste Andrade og fortalte ham om tilskyndelsen jeg nettopp hadde fått. Han fortalte meg at han hadde følt det samme.

Kort tid etter at vi kom inn på den ukjente stien, så vi en kvinne som kom gående mot oss. Stien var smal, og idet vi passerte henne, kunne vi ikke unngå å legge merke til at hun gråt.

Da hun kikket opp, inviterte hun oss til å følge henne hjem, hvor vi møtte mannen hennes. Vi begynte straks å undervise det mottakelige paret i evangeliet. Etter noen uker oppfordret vi dem til å bli døpt. Vi ble glade da de straks takket ja, fordi det hadde gått et år siden menighetens siste dåp. Vi var takknemlige for at vi hadde fulgt tilskyndelsen om å gå inn på stien den dagen.

Kort tid før dåpen, sa imidlertid hustruen at hun trengte å snakke med oss. Hun sa at hun i mange år hadde hatt en drøm som stadig gjentok seg. I drømmen ventet hun i sentrum av São Paulo. En eldre mann kom bort

til henne og sa at to unge menn kom for å forandre livet hennes. Deretter så hun to unge menn som kom mot henne, men drømmen hennes sluttet alltid der.

En dag noen uker tidligere holdt hun på med å feie gulvet i huset da en røst sa at to unge menn nærmet seg, og at hun øyeblikkelig måtte gå til snarveien der vi først hadde sett henne. Hun forsto ikke tilskyndelsen, men ønsket å få svaret på drømmen, så hun slapp feiekosten og gikk til stien.

Mens hun gikk, så hun for seg bilder fra drømmen som om det var en film som endte med at hun

endelig fikk se ansiktene til de to unge mennene. Hun så også at begge hadde på seg et sort navneskilt. Noen minutter senere, sa hun, dukket eldste Andrade og jeg opp foran henne på stien. Følelsene tok overhånd, og hun kunne ikke la være å gråte.

Når jeg tenker på denne hellige opplevelsen i dag, føler jeg Ånden, og ser igjen for meg det tårevåte ansiktet til denne søsteren som tok imot evangeliet. Heldigvis var min ledsager og jeg følsomme og modige nok til å følge den stien Herren ønsket at vi skulle ta den dagen. ■

Rut de Oliveira Marcolino,
Rio Grande do Norte, Brasil

Kort tid etter at vi kom inn på den ukjente stien, så vi en kvinne som kom gående mot oss. Vi kunne ikke unngå å legge merke til at hun gråt.

VIL DU HA NOEN BLOMSTER?

En dag etter et spesielt vanskelig skift på sykehusets barneavdeling, var jeg sliten og gretten. Da jeg nærmet meg vaktssranken, la jeg merke til noen vakre blomster. Da jeg nevnte for vedkommende ved skranken hvor vakre de var og hvor godt de luktet, sa hun at jeg kunne få dem.

Jeg ble så glad! Jeg tenkte at vår himmelske Fader virkelig ønsket at jeg skulle få blomstene for å gjøre dagen lysere.

På vei ut fra sykehuset gikk jeg bak en kvinne i rullestol. Jeg ble mer og mer utålmodig med henne, men til slutt klarte jeg å komme forbi henne da vi kom ut av bygningen. Idet jeg gikk forbi, løftet hun hodet og sa: "Å, så vakre blomster." Jeg takket henne og skyndte meg til min mann, som ventet i bilen. Jeg gledet meg til å vise ham blomstene mine.

Plutselig følte jeg Den hellige ånd fortelle meg at kvinnen trengte blomstene mer enn jeg gjorde. Jeg nølte med å gi dem til henne, men jeg fulgte tilskyndelsen. Da jeg spurte om hun ville ha dem, håpet jeg at hun ville si nei.

"Å ja!" svarte hun. "Veldig gjerne. De er nydelige."

Jeg ga dem til henne, men da jeg snudde meg for å gå, begynte hun å gråte. Da jeg spurte om det gikk bra med henne, fortalte hun meg at hennes mann hadde gått bort for mange år siden, og at det var over et år siden noen av barna hennes hadde besøkt henne. Hun sa hun hadde tryglet Gud om å vise henne et tegn på sin kjærlighet.

"Du er en engel sendt fra Gud for å gi meg favorittblomstene mine," sa hun. "Nå vet jeg at han er glad i meg."

Jeg fikk vondt i hjertet. Jeg hadde vært så egoistisk. Denne kvinnen trengte et kjærlig ord, og jeg ønsket ikke engang å snakke med henne. Jeg var ingen engel. Da vi skilte lag, begynte jeg også å gråte.

Da jeg kom til bilen, spurte min mann hva som var galt og hvorfor jeg hadde gitt bort blomstene mine. Han virket forvirret, men deretter lettet da jeg fortalte historien.

"Jeg sendte deg roser i dag. Jeg følte at du trengte dem," sa han. "Jeg var bekymret for at du nettopp hadde gitt dem bort. Hvis ikke det var blomstene jeg sendte deg, hvor er de?"

Det viste seg at blomsterbutikken hadde glemt å levere rosene, så vi kjørte til butikken. Min mann gikk inn, og snart kom han ut med en vakker buket.

Igjen klarte jeg ikke å holde tårene tilbake. Vår himmelske Fader hadde bedt meg om å ofre de andre blomstene, vel vitende om at noe bedre ventet på meg, og også at hans ensomme datter trengte en påminnelse om hans kjærlighet. ■

Cindy Almaraz Anthony, Utah, USA

RÅDFØR DERE MED HVERANDRE OFTE

Familieråd for ektepar

Av Nichole Eck

Råd i Kirken følger et guddommelig mønster på alle nivåer, fra Det første presidentskaps og De tolv quorums råd til stavs-, menighets-, grens-, quorums- og andre ledende råd. “Det mest

Ektepar står overfor mange problemer og avgjørelser. Disse seks prinsippene for familieråd kan hjelpe.

grunnleggende råd i Kirken,” sa president Spencer W. Kimball (1895-1985), er familierådet.¹

Eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum har sagt at “familieråd er ideelle fora for god kommunikasjon.”² Han forklarte at de er en tid til å “snakke om familiens behov og behovene til enkeltmedlemmer av familien... løse problemer, ta familieavgjørelser [og] planlegge familiens daglige og langsiktige aktiviteter og mål.”³

Hvis dere ikke har hatt familieråd, kan dere begynne i dag. Hvis dere har barn som bor sammen med dere, kan dere inkludere dem. Men det er også viktig at mann og hustru har et eget familieråd der de kan drøfte saker som angår

familien og den enkelte i enerom.

Her er noen prinsipper og praktiske forslag dere kan anvende på deres familieråd mellom mann og hustru.

Begynn med bønn

“Når kommunikasjonen med vår himmelske Fader bryter sammen, [da] bryter også kommunikasjonen ektefellene imellom sammen.”⁴

Herren kan være en avgjørende deltaker i ekteskapet. I bønnen kan du takke vår himmelske Fader for dine mange velsignelser, blant annet din ektefelle, og be om at hans Ånd må gjennomsyre samtalen. Hans ånd kan veilede diskusjonen og bidra til å fremme gode følelser og god kommunikasjon.

Ta avgjørelsen sammen

“Man må oppnå alminnelig enighet blant rådets medlemmer gjennom bønn og drøfting, for å oppnå den enhet som er en forutsetning for å motta Herrens hjelp.”⁵

Du og din ektefelle må ta viktige avgjørelser, for eksempel om en av dere skal ta imot et jobbtilbud eller ikke, hvor dere skal søke på skole, når dere skal få barn eller hvordan dere skal fordele husarbeidet. Mann

og hustru kan foreslå mulige løsninger på problemer, og snakke om dem. Lytt ydmykt til din ektefelles innspill. Dette kan hjelpe deg å lære å forstå en annen synsvinkel, og vil minne din ektefelle på at du setter pris på hans eller hennes meninger.

I familieråd må vi komme frem til våre viktige avgjørelser “ved guddommelig samtykke, ikke ved kompromiss.”⁶ Dere vil kanskje ikke kunne oppnå slik enhet om hver eneste sak

umiddelbart. Det kan kreve flere råd og oppriktig bønn – både individuelt og sammen med din ektefelle – å bli enige om en beslutning. Men “hvis dere vil samtale i råd slik dere forventes å gjøre, vil Gud gi dere løsninger på de problemer dere møter.”⁷

Det kan også være nyttig på forhånd å bestemme seg for et emne for et familieråd. Dette vil gi dere tid til å grunne på emnet slik at du og din ektefelle kan føle dere bedre forberedt til å uttrykke deres tanker.

Vurder deg selv

“Hvorfor ser du flisen i din brors øye, men bjelken i ditt eget øye blir du ikke var?” (Matteus 7:3).

Du kan bare forandre én person – deg selv. Du kan bli fristet til å bruke et familieråd til å fremlegge en liste med kritikk av din ektefelle. Kom i stedet til disse rådene med et ønske om å forbedre deg selv. Spør din ektefelle om det er noe problematisk eller bekymringsfullt han eller hun har lagt merke til ved dine ord eller din adferd.

Sett deg personlige utviklingsmål, og be om din ektefelles støtte når du prøver å forandre deg. Støtt din ektefelle i alle personlige mål som han eller hun ønsker å nå.

Snakk om de vanskelige tingene

“Alle familier har problemer og utfordringer. Men velfungerende familier forsøker å samarbeide om å finne løsninger istedenfor for å ty til kritikk og uenighet.”⁸

Sterke ekteskap bygges ved å overvinne utfordringer, ikke ved å ignorere eller unngå dem. Det vil oppstå alvorlige problemer fra tid til annen som må drøftes. Dere kan for eksempel streve med å løse problemer i forbindelse med synd og omvendelse eller økonomiske byrder, men den åpne og ærlige kommunikasjon som foregår i et familieråd, kan bidra til å dempe sterke følelser. Et

familieråd kan være et passende og trygt forum for å ta opp bekymringer eller be om hjelp.

Bruk energien på mulige løsninger på problemet, og unngå krancling eller kritikk. Vær ydmyk. Uttrykk kjærlighet til ektefellen, og minn hverandre på at dere samarbeider om å bygge opp et lykkelig, evig ekteskap og en evig familie.

Vær positive

Hvis du bare sammenkaller til familieråd “i tider med stress... og aldri for å anerkjenne... prestasjoner eller gi komplimenter til [familiens medlemmer] og vise din kjærlighet til dem, vil de lære å grue seg til familieråd.”⁹

Ikke alle familieråd behøver å fokusere på problemer eller avgjørelser. Du kan benytte anledningen til å si noe positivt

om din ektefelle eller fortelle om velsignelser i ditt liv. Dere kan feire personlige prestasjoner, drøfte hvordan dere kan styrke deres ekteskap og familie åndelig, sette dere mål sammen eller uttrykke takknemlighet for ektefellens sterke sider eller tjenestegjeringer. Bruk familieråd til å “utvikle vaner for kommunikasjon og gjensidig respekt som... [du og din ektefelle] kan benytte dere av når alvorlige og vanskelige problemer oppstår.”¹⁰

Hold ut

“La oss gjøre vårt aller beste og forsøke å forbedre oss hver dag. Når våre ufullkommenheter kommer frem, kan vi fortsette å forsøke å rette på dem. Vi kan bli bedre til å tilgi feil hos oss selv og dem vi er glad i.”¹¹

Til sist, husk at det å erstatte dårlige

kommunikasjonsvaner med positive mønstre krever tid og øvelse. Deres første familieråd kan virke vanskelig eller skremmende, men når dere ydmykt gjør deres beste for å kommunisere med hverandre og inkludere Herren i deres avgjørelser, vil dere forstå velsignelsene ved familieråd bedre.

Herren ønsker at vi skal ha fred i vårt hjem og i vår kommunikasjon. Han hjelper oss der vi kommer til kort og velsigner våre anstrengelser. Med hans hjelp kan vi gi næring til “en atmosfære av respekt, forståelse og harmoni”¹² som vil gjøre vårt hjem, slik president Thomas S. Monson lovet, til “en bit av himmelen her på jorden.”¹³ ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Spencer W. Kimball* (2006), 211.
2. M. Russell Ballard, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family* (2012), 165.
3. M. Russell Ballard: “Familieråd – En samtale med eldste og søster Ballard,” *Liahona*, juni 2003, 14.
4. M. Russell Ballard, “Familieråd,” *Liahona*, 17.
5. Ronald E. Poelman, “Priesthood Councils: Key to Meeting Temporal and Spiritual Needs,” *Ensign*, mai 1980, 91.
6. Ronald E. Poelman, “Priesthood Councils,” 91.
7. Stephen L Richards, i Conference Report, okt. 1953, 86.
8. Ezra Taft Benson, “Counsel to the Saints,” *Ensign*, mai 1984, 6.
9. *When Thou Art Converted, Strengthen Thy Brethren* (Melchizedek Priesthood study guide, 1974), 168.
10. “Family Councils: A Heavenly Pattern,” *Follow Me: Relief Society Personal Study Guide* (1989), 171.
11. Russell M. Nelson, “Fullkommenhet kommer etter hvert,” *Lys over Norge*, jan. 1996, 88.
12. “Working Together in Family Councils,” *Ensign*, feb. 1985, 31.
13. Thomas S. Monson: “Kjennetegn på et lykkelig hjem,” *Liahona*, okt. 1988, 2.

HVA SKAL VI SNAKKE OM?

Hvis dere ikke vet hva dere skal snakke om i et familieråd, kan dere overveie spørsmål som disse:

- Hvordan kan vi fordele arbeidet slik at hvert familiemedlem tar del i ansvarsoppgavene i hjemmet og føler godt ved det han eller hun gjør?
- Hva slags medier skal vi slippe inn i huset?
- Hvilke nye ferdigheter kan vi lære oss som familie?
- Hva kan vi som familie gjøre for å slutte å krangle?
- Hvilke aktiviteter vil oppmuntre oss til å holde sabbatsdagen hellig?
- Hvordan kan vi forberede oss for en naturkatastrofe?
- Hvordan kan vi være mer engasjert i vårt lokalsamfunn?
- Hvilke nye tradisjoner kan vi starte som familie?
- Hvordan kan vi bli bedre til å styre vår økonomi?
- Hva kan vi gjøre for å styrke vårt ekteskap åndelig?

Mot til å gifte

Av Christian Hägglund

Da jeg kom hjem til Sverige etter min misjon, kjempet jeg i lang tid med neste trinn i mitt liv – tempelekteskap. Ånden bekreftet at jeg måtte stifte familie for å bli den personen jeg trengte å bli. Jeg fokuserte så mye på at dette var den aller viktige avgjørelsen i mitt liv, at selv om jeg følte at jeg hadde funnet min evige ledsager og at Herren godkjente mitt valg, vaklet min tro. Min kjæreste Evelina og jeg valgte en tid for vår tempelbesegling, bestilte bryllupsreisen og kjøpte forlovelsesringer før vi faktisk ble forlovet – alt på grunn av min frykt for å forplikte meg til ekteskapet. Jeg ønsket at vår himmelske Fader skulle befale meg å gifte meg med Evelina fordi jeg var redd for å være ansvarlig for avgjørelsen i tilfelle vårt ekteskap skulle mislykkes. Frykt og misforståtte bønner lammet meg mens min viktige avgjørelse fremdeles hang over meg.

Jeg lærte å bruke min handlefrihet til å handle istedenfor å bli påvirket da jeg tok den aller viktigste avgjørelsen i mitt liv.

Handlefrihet – Herrens måte

Den hellige ånds tilskyndelser gjorde til slutt utslaget da jeg vendte meg til Lære og pakter 58:26-29: “For se, det er ikke tjenlig at jeg befaler i alle ting, for den som må befales i alle ting, er... doven...”

Menneskene skulle arbeide ivrig for en god sak, og gjøre mange ting av egen fri vilje og tilveiebringe mye rettferdighet.

For de har kraften i seg til å handle som de vil...

Men den som ikke gjør noe før han blir befalt, og mottar et bud med et tvilende hjerte og er sen til å holde det, er fordømt.”

Mens jeg grunnet på disse versene, fikk jeg en forståelse av handlefrihetens rolle i vår himmelske Faders plan, som forandret mine tanker og ga meg mot til å gå videre. Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum sa at hvis vi skulle motta inspirert veiledning uten personlig anstrengelse, ville vi gå glipp av

seg

“nødvendig personlig utvikling” som kommer “ved at [vi] strever for å lære hvordan [vi] blir ledet av Ånden.”¹

Styrke til å gå videre

Jeg bestemte meg da for å utøve tro og ta en avgjørelse, og Herren velsignet meg med tillit til min evne til å ta en avgjørelse. Jeg innså at jeg burde “arbeide ivrig... og gjøre mange ting av egen fri vilje” – herunder å forlove meg. Herren oppfordrer oss til å bruke vår evne som handlefrie personer til å styre oss selv. Bruk av denne evnen er en sentral del av vårt liv.

Jeg tror at Herren er ivrigere etter at vi skal utøve vår handlefrihet enn at vi alltid skal ta fullkomne avgjørelser. Han har imidlertid gitt oss nødvendige hjelpemidler til å ta gode avgjørelser, spesielt når det gjelder å avgjøre hvem vi skal gifte oss med. President Spencer W. Kimball (1895-1985) sa: “Følelsene må ikke helt og holdent være bestemmende

ved avgjørelser. Sinn og hjerte, styrket ved faste og bønn og alvorlig overveielse, vil gi den størst mulige sjanse til ekteskapelig lykke. Det innebærer offer, evne til å gi av seg selv og krever stor uselviskhet.”²

Vi har mottatt instruksjoner i Skriftene om hvordan vi kan motta åndelige bekreftelser: “Du må tenke det ut i ditt sinn, så må du adspørre meg om det er riktig, og hvis det er riktig, vil jeg forårsake en brennende følelse i ditt bryst, derfor

skal du føle at det er riktig.

Men hvis det ikke er riktig, skal du ikke ha slike følelser, men din tanke skal sløves” (L&p 9:8-9). Alle vil imidlertid ikke oppleve en brennende følelse i brystet som følge av Herrens åndelige bekreftelser. Vi må lære å gjenkjenne vår egen spesielle måte å motta disse bekreftelsene på.³ Ved å følge dette mønsteret vil vi utvikle tro på vår evne til å velge.

Vår himmelske Fader kjente mine innerste behov. Han ga meg disse sannhetene, som gjorde hele utslaget. Evelina og jeg giftet oss. Vi har nå hatt flere år med lykkelig familieliv, og vi har tre skønne barn. Jeg er så takknemlig til Herren for mitt vitnesbyrd om handlefrihet og dens rolle i å ta livets viktigste avgjørelser. ■

Artikkelforfatteren bor i Stockholm.

NOTER

1. Richard G. Scott, “Motta åndelig veiledning,” *Liahona*, nov. 2009, 67.
2. Spencer W. Kimball, “Enhet i ekteskapet,” *Liahona*, okt. 2002, 36.
3. Se også Lære og pakter 8:2-3.

GUFS TEMA 2015

“Derfor, se til, dere som trer inn i Guds tjeneste, at dere tjener ham av hele deres hjerte, og av all makt, sinn og styrke, så dere kan stå ulastelige for Gud på den ytterste dag” (L&p 4:2).

DERE SOM

TREER

INN I GUDS TJENESTE

TJEN AV HELE DIN SJEL

Av Unge kvinners generalpresidentskap

Slik vi lærer i GUFs tema for 2015, er det et hellig privilegium å tjene Gud. Vi håper at i år vil hver enkelt av oss lære å tjene med større engasjement på den måten Frelseren har bedt oss om – av hele vårt hjerte, av all makt, sinn og styrke. Hvordan kan vi gjøre det? Her er noen forslag.

Først tjener vi av hele vårt **hjerte**. Med dette forstår vi at vår tjeneste for Gud må være motivert av vår kjærlighet til ham og hans barn. “Vår kjærlighet til Herren vil bestemme fordringene på vår kjærlighet, kravene på vår tid, interessene vi arbeider videre med, samt vår prioritering.”¹ Du viser Herren din kjærlighet når du holder hans bud (se L&p 42:29). Du utfører tjeneste i ditt hjem og styrker din familie. Du foredler ditt kall og strekker deg ut til dem som trenger en venn. Du finner slektsnavn og tar dem med til templet.

For det annet tjener vi av all vår **makt**. Fysisk arbeid og flittig innsats er nødvendig. Misjonærarbeid krever styrke og utholdenhet. Når du tjener av all din makt, ivaretar du andres

Bonnie L. Oscarson, president (i midten);
Carol F. McConkie, første rådgiver (t.v.);
Neill F. Marriott, annen rådgiver (t.h.)

behov “ved å fø de sultne, kle de nakne, besøke de syke og yte dem hjelp, både åndelig og timelig ifølge deres ønsker” (Mosiah 4:26).

Så tjener vi av hele vårt **sinn**. Dine tanker må være rene og ubesmittede, konsentrert om Frelseren. Du har inngått pakt om alltid å minnes ham. Du søker Den hellige ånds veiledning gjennom skriftstudium og bønn. Når du innretter dine tanker, ord og handlinger etter Guds sinn og vilje, ser du andres behov og er verdig og beredt til å tjene.

Til slutt tjener vi Gud av hele vår **styrke**. Én måte å få styrke på er å utøve tro på Frelserens forsoning. Du omvender deg og helliggjør deg ved å adlyde hans bud. Du føler Frelserens styrkende kraft og opplever mirakler når du tjener i Herrens styrke (se Alma 26:12).

Når du tjener Gud av hele din sjel, lover han at du vil bli rensset fra synd og forberedt til å stå foran ham og motta hans evige herlighet. ■

NOTE

1. Ezra Taft Benson, “Det store bud – elsk Herren,” *Lys over Norge*, juli 1988, 3.

DETTE FORUNDERLIGE VERK

Av Unge menns generalpresidentskap

Hva tenker du på når du hører ordene *tre inn i*? Å gå ombord på et skip? Å slutte seg til en stor sak? Starten på en reise?

Når du “trer inn i Guds tjeneste”, tar du fatt på den største reisen noen sinne. Du hjelper Gud å fremskynde sitt verk, og det er en stor glede og en fantastisk opplevelse.

Det er ikke bare vi som sier det. I en liten by i Utah gikk i fjor unge menn i et lærernes quorum inn på nettstedet for ungdomsaktiviteter (lds.org/youth/activities) for å finne ideer til en aktivitet. Der fant de spesielt én som vekket deres oppmerksomhet: “Syv dager med tjeneste.”

Disse unge mennene bestemte seg for å gjøre noe enda større – de ville utføre tjeneste hver dag i en hel uke for alle i menigheten som ønsket det. Da 19 familier skrev seg på listen, ble de unge mennene litt overrasket og kanskje til og med litt overveldet. Hvordan skulle de klare å utføre så mye tjeneste på så kort tid? Men de hadde gitt et løfte, så de bestemte seg

for å utføre tjeneste for alle familiene.

På bare en uke utførte de til sammen over 250 timer tjeneste, med prosjekter som å flytte en stor haug med stein, grave ut en sandkasse, rensa rennesteiner og stable ved. Og det forandret de unge mennene også.

De ble imponert over styrken de følte og velsignelsene de mottok. De beskrev følelsen av samhold i quorumet, og fortalte at de fikk guddommelig hjelp til å gjøre lekser og andre ansvarsoppgaver. Når menigheten trenger hjelp nå, reagerer lærernes quorum med entusiasme. De utførte ikke bare tjeneste i en uke – de prøver å gjøre det hver dag.

Å utføre tjeneste og bygge opp Guds rike er i sannhet et forunderlig verk. Det ga disse unge mennene glede, og det vil gi deg glede når du hjelper andre og ser deres liv forandre seg på grunn av rene og oppriktige anstrengelser. Slik Unge kvinners generalpresidentskap skriver på side 48, er det et privilegium å tjene Gud.

Tre nå inn i din tjeneste for Gud “av hele [ditt] hjerte, og av all makt, sinn og styrke” (L&P 4:2). Vi vil gjerne høre om dine erfaringer med tjeneste! Gjør videoopptak og ta bilder av din tjeneste, last dem opp til sosiale mediasteder, del dem med familie og venner og send dem som e-post til liahona@ldschurch.org. Du kan også fortelle andre om dem på nettstedet for ungdomsaktiviteter. Inviter også andre til å bli med deg i dette forunderlige verk, og la oss se hvor mye vi kan forandre verden. ■

David L. Beck, president (i midten); Larry M. Gibson, første rådgiver (t.v.); Randall L. Ridd, annen rådgiver (t.h.)

ETT TRINN AV GANGEN

Ungdom i Italia forteller hvordan de tjener Gud av hele sitt hjerte, av all makt, sinn og styrke.

Av Hillary Olsen

Nå som du vet at årets GUF-tema handler om tjeneste, hva har du tenkt å gjøre? Herren har bedt deg om å tjene ham av *hele* ditt hjerte, all makt, sinn og styrke (se L&p 4:2). Det er mye, og det kan føles overveldende. Men det behøver ikke å bli det.

“Det er som å klatre opp et fjell,” sier Marco D., fra Taranto i Italia. “Å tenke på å klatre opp hele fjellet på en gang er vanskelig, men hvis du tar ett skritt om gangen, er det mye lettere.

Sett én fot foran den andre, og når du har tatt et skritt, kan du tenke: ‘Jeg klarte det!’ og deretter ta neste skritt.”

Blant pizza, pasta og brostein i den italienske hverdagen har ungdommer i det sydlige Italia funnet noen nyttige trinn å fokusere på når de prøver å tjene av *hele* sitt hjerte, all makt, sinn og styrke.

SØK ÅNDELIG VEILEDNING

Å motta åndelig veiledning er et viktig skritt for å tjene Herren, og Davide C., 15, vet at det ikke vil skje uten innsats fra hans side. “Jeg må være et redskap i Guds hender,” sier han. “Jeg må være rede til å motta og følge Åndens tilskyndelser. For å gjøre det, må jeg alltid omgi meg med det som er av Herren.”

Davide og familien er konvertitter til Kirken. Allerede før han ble døpt, skjønte Davide hvor viktig skriftstudium er. Broren hans var først til å bli døpt, og foreldrene fulgte snart. Davide visste at han trengte sitt eget vitnesbyrd. Mens han studerte Mormons bok, følte han Ånden. De gode følelsene han fikk, hjalp ham å ta beslutningen om å slutte seg til Kirken.

Fire år senere er Davide fremdeles avhengig av Åndens veiledning. “Vi må være standhaftige. Vi ikke kan slakke av i vårt skriftstudium og våre bønner,” sier han.

HOLD DEG REN

Marco D., 17, påpeker viktigheten av å adlyde budene, spesielt kyskhetsloven. “Satan frister oss på alle måter og prøver å få oss til å gjøre feil,” sier Marco. “Venner kan også være en dårlig innflytelse.” For mange år siden måtte Marco velge andre venner å tilbringe tid med fordi han forsto hvilken negativ innflytelse de hadde på

valgene hans. “Jeg måtte finne venner som aksepterte meg som den jeg er, og ikke som den verden forventer at jeg skal være.”

På vår vei opp fjellet snubler vi noen ganger. Når dette skjer, “må du gå til biskopen og snakke åpent med ham,” oppfordrer Marco. “Biskopen er vår bror. Vi kan stole på ham.”

Hans anstrengelser for å være lydig og holde seg ren gir Marco anledning til å tjene Gud nå, og de forbereder ham også til å være verdig til å reise på heltidsmisjon en dag.

TA DEG TID

Manuel M., 17, erkjenner at det ikke alltid er lett å tjene Gud. “Vi blir ofte satt på prøve,” sier Manuel. “Noen ganger ønsker vi heller å gjøre andre ting. Noen ganger har jeg mer lyst til å sove, gå på en fotballkamp eller være sammen med vennene mine. Men mamma har alltid lært meg at vi må velge å tjene Herren. Det er greit å gjøre andre ting også, men vi må prioritere å tjene Herren.”

Miriam D., 14, vet at den eneste måten hun kan sørge for at skriftstudium og bønn blir gjennomført hver dag på, er å sette av en bestemt tid til å gjøre det. “Jeg føler at jeg får gjort så mye når jeg setter av tid,” sier Miriam. “Og når vi vier mer tid til Herren, blir vi ikke fristet like mye – det gjør oss sterkere.”

TJEN MED GLEDE

For Sabrina D., 15, betyr det å tjene av hele sitt hjerte, all makt, sinn og styrke å utføre tjeneste med *buona volontà*. Det betyr å gjøre ting med en villig og munter innstilling.

Alessio I., 12, er enig: “Det gir ingen mening å gjøre det bare fordi biskopen eller foreldrene dine ber deg om det. Man skulle ikke føle seg forpliktet. Herren ønsker at vi skal tjene av de rette grunnene.”

Hvordan kan vi få mer *buona volontà* når vi utfører tjeneste? “Å lese Skriftene hjelper meg, fordi de lærer oss at tjeneste er det rette å gjøre,” sier Sabrina.

Å studere og forstå forsoningen bedre kan også hjelpe oss å tjene villig og med glede. Elvira D., 17, sier: “Akkurat slik vår himmelske Fader sendte sin Sønn, som ofret alt for oss, må vi være villige til å vie alt vi kan til å tjene Herren.”

FOKUSER PÅ ANDRE

Søstrene Giulia, 16, og Veronica D., 14, vet at det er viktig å fokusere på andre. "Tjeneste hjelper oss å se folk annerledes. Når du utfører tjeneste for noen, blir begge velsignet," sier Giulia.

Veronica sier: "På ett tidspunkt ønsket jeg virkelig å dele evangeliet

med andre, men jeg følte meg ikke rede. Jeg var redd. Men når jeg fokuserte på personene jeg hjalp, følte jeg meg sikrere fordi jeg visste at Herren ville hjelpe meg."

Giulia og Veronica var i stand til å hjelpe sin venn Virginia på en måte som forandret liv. De begynte å invitere henne med på aktiviteter i Kirken sammen med dem. De inviterte også Virginias familie til å gjøre ting sammen med deres familie. Virginias familie begynte snart å møte misjonærene. Et år senere ble Virginia og lillesøsteren hennes døpt.

Nå som hun er medlem av Kirken, ser Virginia etter anledninger til å tjene menneskene rundt seg. Hun ønsker virkelig å dele evangeliet med andre. Noen ganger gjør vennene hennes på skolen narr av henne for hennes nye tro, så hun ber om å få vite hvem hun skal snakke med. En dag tilskyndet Ånden henne til å snakke med en jente hun kjente. "Jeg ga henne en Mormons bok og inviterte henne med meg til

kirken. Hun kom! Og nå leser hun Mormons bok."

Samuele D., 14, ser etter anledninger til å styrke medlemmene av quorumet sitt: "Jeg prøver å hjelpe de andre guttene i quorumet ved å oppmuntre dem i klassen. Noen ganger føler de seg forlegne eller nervøse for å delta." Samuele sier at å hjelpe andre å føle seg trygge er én måte han kan tjene Gud og forberede seg til fremtidige ansvarsoppgaver på.

BEGYNN NÅ

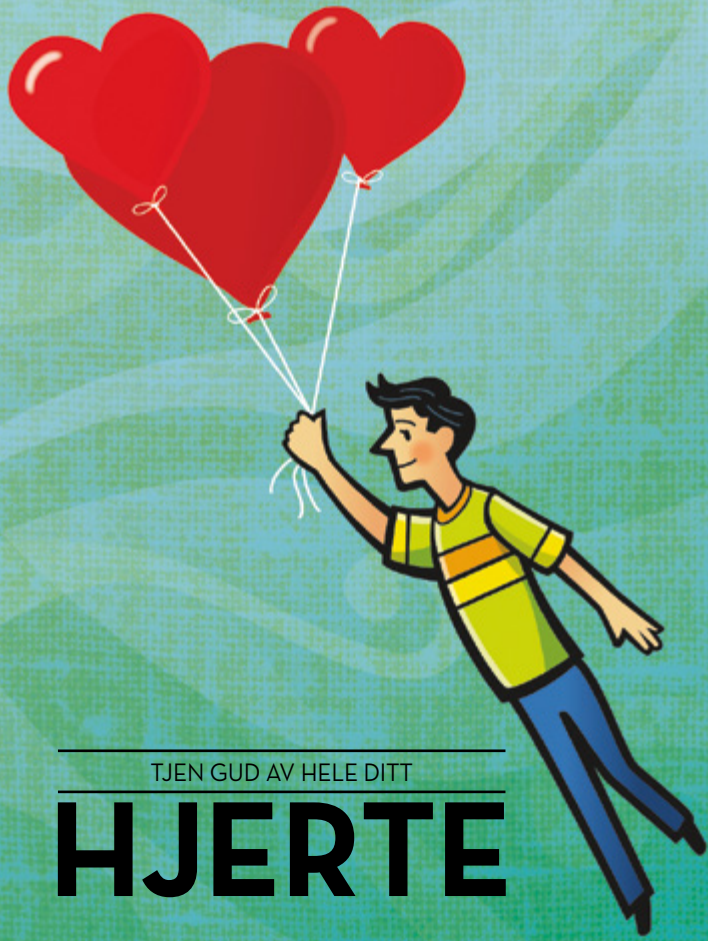
Så hva vil *du* gjøre? Alessio I. sier: "Jeg behøver ikke å vente til jeg blir eldre med å gjøre en forskjell. Jeg må gjøre det nå."

Disse trinnene vil hjelpe deg også når du innser at du er en svært viktig del av Herrens verk. Ta det et skritt om gangen. Du vil gjøre en viktig forskjell når du lærer å gi alt i Herrens tjeneste. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

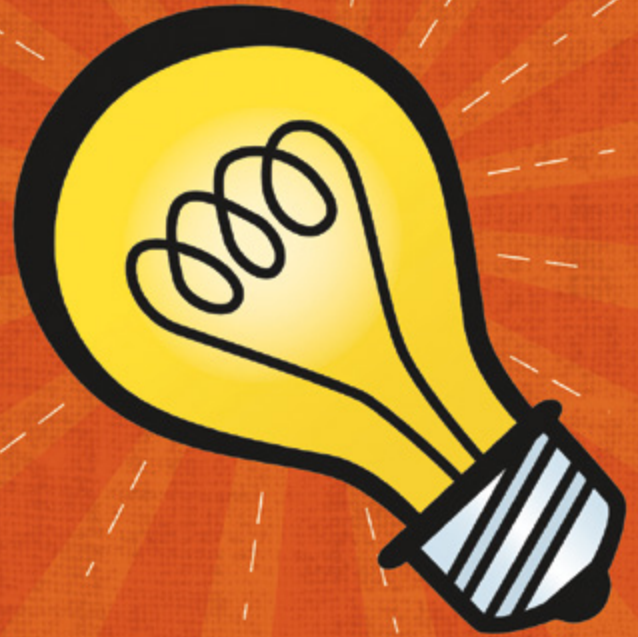

TJEN GUD AV HELE DITT

HJERTE

TJEN GUD AV HELE DITT

SINN

TJEN GUD AV ALL

MAKT

TJEN GUD AV HELE DIN

STYRKE

TJEN AV HELE DITT SINN

“Evnen til å tenke er en gave fra Gud... Måten vi tenker på vil i høy grad påvirke våre holdninger og vår adferd, men også vår tilstand etter dette liv” (Veiledning til Skriftene, “Tanker,” scriptures.lds.org). Vårt sinn hjelper oss å lære og forandre oss til det bedre – hvis vi søker etter gode ting. Her er noen forslag til hvordan du kan tjene Gud av hele ditt sinn:

- Studer Skriftene og profetenes ord.
- Tenk positive tanker om andre og deg selv.
- Søk kunnskap, spesielt om oppbyggende ting.
- Velg sunn og oppbyggende underholdning.
- Undersøk noe som er viktig for deg – for eksempel en hendelse i Kirkens historie eller i en av dine forfedres liv.
- Samle tankene om Frelseren under nadverden.
- Skriv dagbok, og gjennomgå den fra tid til annen.

TJEN AV HELE DITT HJERTE

Hjertet opprettholder livet. “Hjerte” betyr ofte det innerste eller kjernen i noe, og stedet hvor ønsker og følelser befinner seg. Å tjene Gud av hele er vårt hjerte er å gi ham alle våre ønsker, hele vår vilje og all vår kjærlighet. Han ber oss om å elske ham ved å holde hans bud og elske andre. Her er noen forslag for å gjøre dette:

- Sett bønn, skriftstudium og tilstedeværelse i kirken over dine egne ønsker.
- Vis medfølelse og vennlighet overfor noen i din familie eller på skolen.
- Tilbring tid med det en annen ønsker å gjøre.
- Prøv å forstå hva en annen føler.
- Gi en oppriktig kompliment til noen.
- Snakk med eller sitt ved siden av en som er alene.

TJEN AV HELE DIN STYRKE

Energien som vi tjener Gud med, er en del av det å gi ham hele vår styrke. Styrke er også åndelig kraft, indre forpliktelse, standhaftighet og flid i å gjøre godt. Vi kan vise vår styrke når vi etterlever prinsippene som Frelseren selv etterlevde. Da kan vi motta guddommelig åndelig kraft. Her er noen forslag til hvordan du kan tjene av hele din styrke:

- Gi din fulle oppmerksomhet til ditt skriftstudium.
- Samarbeid med andre i menigheten eller grenen.
- Stå sterkt for moralnormer.
- Følg tilskyndelser fra Den hellige ånd om å velsigne andre.
- Bestem deg for å leve rettferdig, og hold fast ved din beslutning når fristelsene kommer.
- Ta vare på kroppen ved riktig kosthold og mosjon.
- Hold dine pakter for å få større åndelig kraft.

TJEN AV ALL MAKTT

Å tjene av all makt kan ganske enkelt bety å gjøre det vi er i stand til å gjøre, både åndelig og timelig, og det er utoverrettet. Uansett hva våre individuelle talenter er (alt fra å løfte en tung sofa til å være positive i vanskelige situasjoner), kan vi bruke dem til å styrke andre. Her er noen forslag til hvordan du kan tjene av all makt:

- Spør deg selv: “Hvem kan trenge min hjelp i dag?” – og gjør noe med det.
- Utfør en oppgave for noen, som å feie verandaen, rydde opp i et rom eller ta oppvasken.
- Bruk dine talenter: Reparer en bil eller en datamaskin, gjør det penere i et rom, lag en hjemmelaget gave, skriv et dikt.
- Gå inn for å være en venn og et godt eksempel.
- Lær noen en ferdighet som du har lært.

BEGYNN

“Derfor, se til, dere som trer inn i Guds tjeneste, at dere tjener ham av hele deres hjerte, og av all makt, sinn og styrke, så dere kan stå ulastelige for Gud på den ytterste dag.”

(L&p 4:2)

HVORFOR ER Jesus Kristus viktig I MITT LIV?

*Når vi forstår alt Frelseren gjør
for oss, blir han den viktigste
personen i vårt liv.*

SØNDAGSLEKSJONER

Denne månedens tema:
Guddommen

Av Michael R. Morris

Kirkens tidsskrifter

Jeg leste nylig et blogginnlegg hvor forfatteren snakket om hvordan Frelseren spiller en viktig rolle i hennes daglige liv. Jeg var glad for at hun var villig til å uttrykke sine følelser, men jeg ble bedrøvet av en lesers svar: "Han har ingen betydning i mitt liv – det har han aldri hatt, og det vil han aldri få."

Denne leseren kunne ikke ha tatt mer feil. Før eller senere vil vi alle trenge Frelseren. Vi begår alle feil vi ikke kan gjøre godt igjen, opplever tap vi ikke kan gjenvinne og møter smerter, forfølgelse, tragedier, byrder og skuffelser som vi ikke kan takle alene.

Den gode nyheten er at vi ikke *behøver* å takle dem alene.

"I et øyeblikks svakhet roper vi kanskje ut: 'Ingen vet hvordan det er. Ingen forstår.' Men Guds Sønn vet og forstår det fullkomment, for han har følt og båret våre byrder," sa eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum. "Og på grunn av sitt altomfattende og evige offer (se Alma 34:14), har han fullkommen empati og kan rekke ut sin barmhjertighets arm."¹

Jesus er viktig for oss, for ved sin forsoning, sine læresetninger, sitt håp, sin fred og sitt eksempel hjelper han oss å forandre vårt liv, møte våre prøvelser og gå fremover med tro på vår reise tilbake til ham og hans Fader.

Jesus gjør omvendelse mulig

En av grunnene til at Jesus er så viktig for dem som oppriktig prøver å følge ham, er at vi alle kommer til kort og trenger omvendelsens gave som gis ved forsoningen.

Når vi snubler og faller, ønsker Satan at vi skal tro at vi ikke er gode nok til å reise oss og komme tilbake på rett vei. Han ønsker også at vi skal glemme at evangeliet er "omvendelsens evangelium" (L&p 13:1; uthevelse tilføyd). Men vi vet at "Kristi nåde er reell, og gjør både tilgivelse og renselse mulig for den angrende synder."²

Kraften i Jesu Kristi forsoning er tilgjengelig for oss alle, men vi må velge å la den virke i vårt liv. Tenk deg at du gir en spesiell gave til en venn – noe din venn virkelig trenger, og noe

du har forberedt ved personlig offer. Forestill deg så at din venn svarer: "Takk, men jeg har virkelig ikke lyst på gaven." Hva ville du følt?

Når vi ikke inviterer Jesus til å hjelpe oss å bli rene ved omvendelse, er det som om vi forkaster gaven hans.

Jesus lærer oss sannhet

Ved én anledning, etter at mange hadde nektet å gå sammen med ham lenger, spurte Jesus de tolv

apostler: “Vil også dere gå bort?” Peter svarte: “Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord” (Johannes 6:67-68).

Du finner Frelserens “evige livs ord” i Skriftene, levende profeters læresetninger og Den hellige ånds hvisken. De danner et grunnlag for “lykke i dette liv og evig liv i den kommende verden,”³ og de leder oss trygt tilbake til vår himmelske Fader og vår Frelser.

Hva er noen av de store sannhetene som Frelseren underviste? President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, nevnte fire i en generalkonferanse-tale nylig:

- “Vår Fader har gitt sine barn lykkens store plan.”
- “[Gjennom forsoningen] kan vi leve evig sammen med våre kjære.”
- “Til slutt vil [vi] motta herliggjorte, fullkomne og udødelige legemer, upåvirket av sykdom eller funksjonshemming.”
- “Våre tårer av sorg og tap vil bli erstattet med en overflod av lykke og glede.”⁴

Jesus gir håp

Når vi står overfor alvorlige utfordringer, finner vi det noen ganger vanskelig å stole på Herren. Men ved å stole på ham får vi det håp vi trenger for å møte våre utfordringer.

Det var det som skjedde med

medlemmer av familien Gatrell, som bor i søster Jean A. Stevens menighet. Søster Stevens, førsterådgiver i Primærs generalpresidentskap, sa at familien holdt fast i evangeliet og sine tempelpakter etter at bror Gatrell fikk diagnosen kreft. Dette ga dem håp om Guds løfter om at de ville være sammen igjen etter dette liv.

I de vanskelige dagene før hennes ektemann døde, sa søster Gatrell, “visste jeg at Herren våket over oss. Hvis man stoler på Herren, kan man virkelig overvinne alle livets utfordringer.”⁵

Forsoningens gave gir oss håp om evig liv – noe vi trenger når vi opplever prøvelser eller når en av våre nærmeste dør.

“Vår kjærlige himmelske Fader ga oss sin elskede Sønn Jesus Kristus i gave som vår Frelser,” sa president Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap. “Denne store gaven og velsignelsene ved Jesu Kristi forsoning bringer en universell arv – løftet om oppstandelse og muligheten til evig liv for alle som blir født.”⁶

Jesus gir fred

Hvis du noen gang har opplevd en naturkatastrofe, vært gjenstand for hjerteløst sladder, hatt en livsendrende utfordring, falt ut med en venn eller stått for det som er riktig, vet du at du trenger Herrens fred. “Frelserens fred,” sa eldste Neil L. Andersen i De tolv apostlers quorum,

“kuer verdens virvelvinder.”⁷

På en generalkonferanse nylig fortalte eldste Andersen en historie om en laurbærpike som ble latterliggjort og utskjelt fordi hun forsvarte det tradisjonelle ekteskapet. Latterliggjøring, lærte hun, er noen ganger prisen for “å være tro mot Gud og hans levende profeters læresetninger.”⁸

Men man behøver ikke å stå alene når man forsvarer noe. Vi kan alltid gå til Fredsfyrsten når vi føler oss alene eller overveldet, bedrøvet eller bekymret, redd eller verdiløs. Vi gjør dette ved å:

- Be til vår himmelske Fader om at Ånden må være med oss.
- Lese Herrens ord i Skriftene og som er åpenbart av levende profeter.
- Gå i templet.
- Studere Frelserens liv i kirken og i Seminar.
- Anvende hans forsoning ved å omvende oss fra våre synder.
- Bære vitnesbyrd om ham.

Når vi føler Frelserens fred, behøver vi ikke forferdes eller frykte (se Johannes 14:26-27).

“Bare Mesteren kjenner dypet av våre prøvelser, vår smerte og vår lidelse,” sa president Thomas S. Monson. “Han alene tilbyr oss evig fred i tider med motgang. Han alene rører ved vår forpinte sjel med sine trøstende ord.”⁹

Jesus er eksemplet

Gjennom hele sitt virke peker ikke bare Jesus ut veien til lykke – han leder an. Ved sin forsoning leder han oss til kjærlighet. Ved sine læresetninger leder han oss til evige sannheter. Ved sitt fullkomne liv leder han oss til lydighetens vei.

“Det største eksempel som noen gang har vandret på jorden, er vår Frelser Jesus Kristus. Hans jordiske virke var fylt med undervisning, tjeneste og kjærlighet til andre,” sa eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum. Frelseren, tilføyde han, “oppfordrer oss til å følge sitt fullkomne eksempel.”¹⁰

Når vi forstår at Frelseren gjør omvendelse og oppstandelse mulig,

lærer oss viktige sannheter, gir håp og fred og setter det fullkomne eksempel, blir han midtpunktet i vårt liv. Og med ham som vår venn, har vi mot til å kaste ut frykt og gå fremover med tro. ■

NOTER

1. David A. Bednar, “Så de kunne bære sine byrder med letthet,” *Liahona*, mai 2014, 90.
2. D. Todd Christofferson, “Jesu Kristi oppstandelse,” *Liahona*, mai 2014, 113.
3. “Den levende Kristus – Apostlenes vitnesbyrd,” *Liahona*, april 2000, 3.
4. Dieter F. Uchtdorf, “Takknemlig i alle omstendigheter,” *Liahona*, mai 2014, 76.
5. Jean A. Stevens, “Frykt ei, jeg er med deg,” *Liahona*, mai 2014, 83.
6. Henry B. Eyring, “En uvurderlig arv av håp,” *Liahona*, mai 2014, 24.
7. Neil L. Andersen, “Åndelige virvelvinder,” *Liahona*, mai 2014, 18.
8. Se Neil L. Andersen, “Åndelige virvelvinder,” 19-20.
9. Thomas S. Monson, “Jeg vil ikke slippe deg og ikke forlate deg,” *Liahona*, nov. 2013, 87.
10. Richard G. Scott, “Jeg har gitt dere et forbilde,” *Liahona*, mai 2014, 35.

DELTA I DISKUSJONEN

Ting å grunne på til søndag

- Hvordan har Jesu Kristi forsoning vært til velsignelse for deg?
- Hvilke av Jesu ord vender du deg til for å få trøst?
- Kan du komme på en gang da du følte Frelserens fred gjennom Den hellige ånd?

Ting du kan gjøre

- Skriv i dagboken din neste gang Frelserens eksempel eller læresetninger hjelper deg å velge det rette.
- Studer forsoningen som forberedelse til å ta del i nadverden.
- Fortell hva du føler for Jesus Kristus til familien, i kirken eller på sosiale medier.

Av eldste
Robert D. Hales
i De tolv apostlers
quorum

HVORDAN VI OPPNÅR EVIGE MÅL

Jeg vil foreslå noen få av de viktigste målene i livet som vil gi dere glede når dere utfører deres misjon på jorden – evige mål som vil hjelpe dere å vende hjem med heder til deres Fader i himmelen. De er:

1. **Gift dere i templet** og utvikle evige **familieforhold** ved å ta bønnen til hjelp for å balansere livets mange sider, som familie, yrke, voksenopplæring, hobbyer og underholdning.
2. Etterlev trofast og lydlig **deres religion**, og vær tro mot **deres dåps- og tempelpakter**, for alltid å samle de gode tingene i livet.
3. Hold fast i et **evig perspektiv**, og husk at det som hører riket til, er evig, og det som er av verden, er timelig eller midlertidig.

4. Husk å **yte hengiven tjeneste** gjennom hele livet og alltid **ha omsorg for de trengende**, som kan trenge din **kjærlighet** og andre former for **støtte**.

Dette er livsmål som det skal fokus og tid til for å oppnå. Det er ikke nok å sette seg disse målene. Vi må **legge en plan** for å gjennomføre dem.

I kveld eller i morgen kan du grunne på hva du vil oppnå i *ditt* liv og hva *dine* mål burde være. Ta deg tid til å **skrive dem ned** og **gjennomgå dem** i årene som kommer. Bruk deretter litt tid til å tenke over hva du kan gjøre for å nå disse målene, i dag, i morgen, neste uke og i månedene som kommer.

Hvordan kan du velge og definere disse viktige, evige målene? Og like viktig, hvordan kan du legge en plan for å oppnå dem? Husk at tid er et nødvendig – til og med avgjørende – element i dine beregninger. Ut fra ditt ståsted nå kan det virke som om

du har en uendelig mengde tid til å oppnå evige ting.

Alle har tid, det er sant. Men bare fordi tiden går betyr det ikke at vi gjør fremgang.

“Dette liv er den tid menneskene har til å forberede seg til å møte Gud. Ja, se, denne livsdag er dagen menneskene har til å utføre sitt arbeide” (Alma 34:32).

Hemmeligheten er å **velge klokt de aktivitetene** som vil hjelpe oss å nå våre guddommelig inspirerte mål, og å ha karakterstyrke og overbevisning til å **ignorere det som ville forstyrre eller hindre oss** i nå vårt evige mål.

Jeg vitner om at deres tid på jorden vil være tilstrekkelig til å utføre deres forberedelse og utføre arbeidet som henhører til deres livs misjon – hvis dere **bruker tiden klokt**. Og det finnes ingen bedre tid til å gjøre det enn nå, i deres ungdom (se Alma 37:35). ■

Fra en tale holdt under en eksamenshøytidelighet ved Brigham Young University – Idaho 11. desember 2004.

Det SENTRALE i MITT LIV

Jeg hadde lest om Kristi virke i Bibelen, men kunne han virkelig ha besøkt Amerika?

Av Roberto Pacheco Pretel

Da jeg fylte 18, ga far meg lov til å bli døpt i en hvilken som helst kirke jeg ønsket. Jeg ønsket å bli medlem av en kristen kirke fordi jeg hadde studert Bibelen i flere forsamlinger og trodde på Jesus Kristus.

En dag inviterte onkelen min to søstermisjonærer hjem til oss. De talte med stor overbevisning om sin tro på Mormons bok som et annet testamente om Jesus Kristus, og sa at han hadde besøkt det amerikanske kontinent.

Jeg uttrykte da min mening og sa at kanskje de tok feil, ettersom jeg aldri hadde lest om dette. En av søstermisjonærene sa vennlig og med tårer i øynene: "Bror Roberto, selv om du ikke vet at Mormons bok er sann, betyr det ikke at vi tar feil. Jeg vet at

Jesus Kristus elsker oss og at han var på dette kontinent og at han forkynte sitt evangelium, akkurat som han hadde gjort i Det hellige land."

De prøvde å hjelpe meg med mine mange betenkeligheter og min tvil under den første leksjonen, og vi ble enige om at de skulle besøke meg uken etter.

Den kvelden begynte jeg å bla gjennom Mormons bok. Da jeg leste tittelsiden, var det én setning som vekket min interesse: "Jesus er Kristus, den evige Gud, som åpenbarer seg for alle nasjoner." Jeg leste også 3 Nephi 11 om Frelserens besøk i Amerika, og jeg følte glede. Derfor gjorde jeg det misjonærene hadde bedt meg om å gjøre: Jeg knelte ned og spurte min himmelske Fader om boken var sann.

Da jeg avsluttet bønnen, følte jeg fred og visshet om at den var det. Et øyeblikk tenkte jeg at søstrenes tårer hadde rørt meg og fått meg til å tro på deres vitnesbyrd. Så jeg fortsatte å lese i Mormons bok til litt over fire om morgenen. Hver gang jeg ba, følte jeg enda litt sterkere bekreftelsen på at Kristus hadde kommet til Amerika og at han ønsket at jeg skulle lære mer om hans sanne evangelium.

I løpet av noen uker leste jeg ferdig Mormons bok og følte behov for å bli døpt inn i den sanne kirke.

Å lese Mormons bok hjalp meg å komme nærmere Jesus Kristus og gjøre ham til midtpunktet i mitt liv. Jeg er så takknemlig for at Frelseren satte misjonærene og sin kirke på min vei. ■

Artikkelforfatteren bor i Arequipa, Peru.

Før var jeg slem, men jeg har forandret meg, og jeg ønsker å dele evangeliet med andre. Hvordan kan jeg overvinne mitt rykte?

For det første må du ikke la frykten hindre deg. Hvis du har blitt påvirket av Ånden og prøver å omvende deg og forandre deg, er det noe storartet. Husk at denne forandringen skjer gjennom Jesu Kristi nådes styrkende kraft. Med hans hjelp kan du bli et nytt menneske og begynne å forandre ditt rykte. Han vil også hjelpe deg å dele evangeliet med andre. Selv om det å forandre ryktet ditt vil ta tid, vil det være verdt det. Her er noen få ting du kan gjøre i denne prosessen:

- Be personer du har såret, om unnskyldning.
- Gå inn for å vise vennlighet mot noen du ikke har vist vennlighet mot før.
- Vær alltid oppriktig og uforstilt.
- Hvis de du er sammen med, er uvennlige mot andre, må du enten få dem til slutte med det eller slutte å være sammen med dem. Ellers vil folk sette deg i samme bås.
- Vurder å studere Moroni 7, og be om nestekjærlighet. ■

Freiseren sa at **stridighetens ånd** er av djevelen (se 3 Nephi 11:29). Hva er forskjellen mellom å **være uenig** og å **strides**?

Det er vanlig at folk har forskjellig syn, og det finnes tider da Jesu Kristi disipler må stå frem for det vi tror på i møte med motstand. Vi må imidlertid

få frem våre standpunkter på en positiv og saklig måte uten å bli sinte, bitre eller fornærmende. Hvordan kan vi så unngå krangling og konflikter?

Du har sikkert hørt at vi kan "være uenige uten å være ubehagelige". Å unngå strid begynner med dine motiver og ønsker. Skriftene forteller oss at "hovmot volder bare trette" (Ordspråkene 13:10). Hvis du bryr deg mer om å "vinne en diskusjon" eller å "ha rett", er det nesten sikkert at stridighetens ånd vil følge.

Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum

har forklart noen måter å unngå å strides på: (1) "Vis kjærlig omsorg for andre"; (2) "legg bånd på ditt ønske om å tale eller skrive stridig for personlig vinning eller ære"; og (3) "ha sann kjærlighet til Gud i ydmyk underkastelse."¹ Da kan vi ha Herrens ånd med oss, ikke stridighetens ånd. ■

NOTE

1. Russell M. Nelson, "Stridens kraft," *Lys over Norge*, juli 1989, 61.

GI DEN *beste gaven*

Jeg ga venninnen min den beste fødselsdagsgaven hun hadde fått.

Av Mariela Rodriguez

Da jeg var 13 år gammel ba profeten Kirkens medlemmer om å lese Mormons bok på fem måneder, innen utgangen av det året, og lovet dem velsignelser hvis de gjorde det. En dag mens jeg leste på bussen, satt en jente som het Cynthia ved siden av meg og spurte hvilken bok det var. Jeg sa det var Mormons bok og at det var en spesiell bok. Jeg sa at jeg ville lese den ferdig før årets slutt så jeg kunne motta velsignelser.

Hun begynte å stille flere spørsmål, og jeg fortalte henne at hun kunne komme hjem til meg så vi kunne snakke mer om den. Hun takket ja til invitasjonen, og vi snakket om Mormons bok og

Kirken i flere timer i dagene som fulgte.

Neste mandag inviterte jeg henne til familiens hjemmeaften, hvor jeg presenterte henne for misjonærene. De begynte å undervise henne leksjonene, og hun begynte å komme til kirken og på ungdomsaktiviteter og andre møter i Kirken.

Hun fant ut at hun ønsket å bli døpt, og med foreldrenes tillatelse ble hun døpt på sin fødselsdag det året. Hun sa det var den beste gaven hun hadde fått. Hennes mor og søsken var tilstede i dåpen. Hun ba meg om å syng "Guds ånd som en ild" (*Salmer*, nr. 2), og hun ba min far om å utføre dåpen. Da hun kom opp av vannet, omfavnet vi hverandre og gråt. Jeg vil

aldri glemme den dagen fordi jeg var så fantastisk lykkelig.

Et år senere flyttet familien min bort. Det var vanskelig fordi Cynthia og jeg hadde blitt gode venner og søstre i evangeliet.

Selv om vi ikke bor i nærheten av hverandre lenger, er vi fremdeles gode venner. Vi snakker ofte på telefonen, og hun ringte nylig for å fortelle meg at hennes mor lyttet til misjonærleksjonene. Dette gjorde meg glad fordi moren ikke hadde ønsket å lytte til leksjonene før. Cynthia fortalte meg at hun en dag håpet å gå i kirken sammen med hele familien. Hun takket meg for at jeg hadde presentert Kirken for henne. ■
Artikkelforfatteren bor i Texas, USA.

Gi oss en hånd!

Hver dag viser barn over hele verden at de bryr seg ved å finne måter å hjelpe andre på!

SMÅKAKER OG DUKKER

Familien vår hadde en periode hvor vi fokuserte spesielt på tjeneste. Mine brødre og jeg laget dukker til barn på et barnehjem. Vi tok også med oss småkaker til noen brannmenn og ryddet ved en innsjø. Jeg er glad for at vi kunne tjene!

Tobin P., 9 år, Idaho, USA

GLADE SANGER

På vår spesielle tjenestedag besøkte vi et sykehjem. Da vi begynte å synge Primær-sanger og andre sanger, begynte folk å klappe og synge. Noen av dem danset til og med! Vi ga dem klemmer og kort vi hadde laget til dem.

Leiria distrikt, Portugal

BEDRE ENN JULEN

Mamma og pappa var utmattet etter en lang dag. Jeg vasket og ryddet bort oppvasken og vasket gulvet, bordet og benken. Så ryddet jeg i stuen og lekerommet. Da mamma og pappa våknet, sa de at det var bedre enn julen!

Cambrie G., 11 år, Georgia, USA

SEND OSS DITT HÅNDTRYKK

Hvor mange hjelpende hender skal til for å komme hele veien rundt jorden? Gjør en god gjerning og hjelp oss å finne det ut!

1. Tegn rundt hånden din på et papirark, og klipp den ut.
2. Skriv om en tjenestegjerning du har gjort for noen – eller en tjenestegjerning noen har gjort for deg. Det kan være noe stort eller noe lite.
3. Legg til et bilde av deg selv.
4. Be dine foreldre eller en voksen hjelpe deg å sende bidraget ditt til liahona@ldschurch.org, eller til adressen på side 3.

Vi kommer til å samle inn hjelpende hender fra nå av og frem til oktober 2015.

PROSJEKT SOKKEKASSE

Hjemløse blir svært kalde om vinteren! Vi bestemte oss for å samle inn varme sokker til hjemløse i vårt område. Unge menn og unge kvinner hjalp til, og snart var sokkekassen overfylt med hundrevis av sokker til de hjemløse!

Alberta, Canada

Utfordring til å lese Det

NYE TESTAMENTE

Jesus fortalte en historie om en hyrde som var glad i sauene sine og lette etter en som hadde kommet bort. I år kan du lære mer om Jesu læresetninger i Det nye testamente. Hver gang du leser et av skriftstedene på side 68, fargelegger du neste nummer. Hvis du leser hver uke, er du ferdig innen utgangen av året!

Få hjelp av en voksen til ta å ta ut denne oversikten eller skrive ut en fra liahona.lds.org. ■

Ukentlige leseforslag for "Utfordring til å lese Det nye testamente" (se side 66-67).

UKE	LESNING		
1	Døperen Johannes beredte veien for Jesus Kristus Matteus 3:1-6; Lukas 1:5-25, 57-80	26	Jesu Kristi oppstandelse Matteus 27:52-53; 28:1-20; Lukas 24; Johannes 20; Apostlenes gjerninger 1:3, 9-11; 1 Korinterbrev 15:5-6, 22
2	Jesu Kristi fødsel Matteus 1:18-25; Lukas 1:26-38; 2:1-20	27	Fø mine lam Markus 16:15; Johannes 21:1-17
3	Jesu Kristi barndom Matteus 2; Lukas 2:21-52	28	Pinsedagen Johannes 14:25-27; Apostlenes gjerninger 2:1-24, 32-33, 36-47
4	Jesu Kristi dåp Matteus 3:13-17; Johannes 3:5	29	Apostelen Peter Matteus 4:18-19; 14:22-33; 16:13-17; 17:1-9; Lukas 22:31-34, 54-62; Apostlenes gjerninger 3:1-9, 19-21; 4:6-20; 5:12-42
5	Jesus Kristus ble fristet av Satan Matteus 4:1-11; Markus 1:12-13; Lukas 4:1-13	30	Barnabas, Ananias og Saffira; martyren Stefanus Apostlenes gjerninger 4:32-5:10; 6; 7:54-60
6	Jesus Kristus renser templet Matteus 21:12-14; Lukas 19:45-48; Johannes 2:13-16	31	Peter og Kornelius Apostlenes gjerninger 10:1-11:18
7	Jesus Kristus kaller sine apostler Matteus 4:18-22; 16:13-19; Markus 3:13-19; 16:15; Lukas 5:1-11; 6:12-16	32	Sauls omvendelse Apostlenes gjerninger 7:57-60; 8:1-3; 9:1-30; 26:9-23
8	Bergprekenen Matteus 5:1-6:4; 7:12; Lukas 6:17-36	33	Paulus første misjon Apostlenes gjerninger 13:4-11, 14-43; 14:5-10
9	Jesus Kristus underviser om bønn Matteus 6:5-13; 7:7-11; 26:36-46; Lukas 9:28-29; 11:2-4, 9-13; Jakobs brev 1:5-6	34	Paulus andre misjon Apostlenes gjerninger 15:36-41; 16:16-34
10	Jesus Kristus helbreder syke Matteus 8:5-10, 13; 25:34-40; Markus 1:40-45; Lukas 4:38-40; 7:11-17; Johannes 4:46-54; 13:34-35	35	Paulus tredje misjon Apostlenes gjerninger 18:23; 19:1-7, 11-12, 20
11	Jesus Kristus og sabbatsdagen Matteus 12:1-13; Markus 2:23-28; 3:1-6; Lukas 13:11-17; 14:1-6; Johannes 5:2-16	36	Jesus Kristus vil komme igjen Apostlenes gjerninger 1:9-11; Joseph Smith – Matteus 1:1-4, 21-55
12	Jesus Kristus brukte sin prestedømsmyndighet til å velsigne andre Matteus 14:23-33; Markus 4:35-41; 6:33-44; Lukas 9:37-43; Apostlenes gjerninger 10:38	37	Paulus brev til romerne Romerne 1:16; 8:13-18, 31-39; 12:3-21
13	Jesus Kristus utførte mirakler Markus 2:1-12; 5:21-43	38	Paulus første brev til korinterne 1 Korinterbrev 6:19-20; 12:4-27; 13; 15:20-22, 40-42
14	Såmannen og hveten og ugresset Matteus 13:1-9, 18-30, 37-43; Markus 4:14-20; Lukas 8:11-15	39	Paulus andre brev til korinterne 2 Korinterbrev 4:5-18; 9:6-8; 12:6-10
15	Det tapte får, den tapte mynten, og den fortapte sønn Matteus 18:12-14; Lukas 15	40	Paulus brev til galaterne Galaterne 2:16-21; 5:22-23; 6:7-10
16	Den barmhjertige samaritan og huset bygget på klippen Matteus 7:24-27; 22:34-40; Lukas 6:47-49; 10:25-37	41	Paulus brev til efeserne Efeserne 1:3-12; 4:11-16; 6:10-18
17	Jesus Kristus helbreder 10 spedalske og en blind mann Lukas 17:12-19; Johannes 9	42	Paulus brev til filipperne Filipperne 1:2-11; 2:12-13; 4:4-13
18	Den gode hyrde Matteus 19:13-15; Markus 10:13-16; Johannes 10:1-18	43	Paulus brev til kolosserne Kolosserne 1:9-20; 3:1-16
19	Den ubarmhjertige tjeneren Matteus 6:12, 14-15; Matteus 18:21-35	44	Paulus brev til tessalonikerne 1 Tessalonikerbrev 2:1-12; 4:1-7; 2 Tessalonikerbrev 2:1-4; 3:10-13
20	De ti jomfruene, talentene og enkens skjerv Matteus 25:1-13, 14-46; Markus 12:41-44; Lukas 21:1-4	45	Paulus brev til Timoteus 1 Timoteus 1:12-17; 5:1-3; 2 Timoteus 3:1-5, 14-17
21	Jesus Kristus oppreiser Lasarus fra de døde Johannes 11:1-46	46	Paulus brev til Titus og Filemon Titus 1:1-4; 2; Filemon 1:3-9
22	Jesu Kristi seierrike inntog og det siste måltid Matteus 21:1-11; Markus 14:12-26; Lukas 19:29-38; 22:15-20	47	Paulus brev til hebreerne Hebreerne 1:1-6; 5:1-4; 11:1-11; 12:1-2
23	Jesus Kristus i Getsemane Matteus 26:36-46; Lukas 22:40-46; Johannes 3:16; 15:12-13	48	Jakobs læresetninger Jakobs brev 1:5-6; 2:17-18; 3:2-13; 5:12
24	Jesus Kristus blir forrådt, arrestert og stilt for retten Matteus 26:14-16, 47-27:31; Lukas 22:47-23:25	49	Peters læresetninger 1 Peter 1:3-11; 3:18-20; 4:6; 2 Peter 1:2-8
25	Jesu Kristi korsfestelse og begravelse Matteus 27:32-66; Lukas 23:26-56; Johannes 10:17-18; 15:13; 19:13-42	50	Johannes og Judas læresetninger 1 Johannes 2:1-6; 3:10-18, 23; 4:7-10; 5:1-3; 2 Johannes 1:4; 3 Johannes 1:4; Judas 1:20-22
		51	Johannes åpenbaring Johannes åpenbaring 1:1-3; 2:7; 4; 12:7-9; 20:12
		52	Kom til Jesus Kristus – han er verdens lys og liv Matteus 11:28-30; Johannes 4:3-14; 6:35-51; 8:12; 14:6, 15

Jeg ville gjøre noe godt med tiden min

Clayton W., 10 år, Missouri, USA

Noen ganger blir det veldig kaldt og mye snø der vi bor. Iblant får vi til og med være hjemme fra skolen og ake ned en lang bakke ved siden av huset vårt. En dag da vi var klar til å ta på oss kjeledress, lue og hansker, sa mor at det var for kaldt og for mye vind til å gå ut.

Jeg var gretten fordi

vi måtte være inne. Jeg begynte å klage, og mor sa: "Du må gå på rommet ditt og finne noe godt å gjøre med tiden din."

Da jeg kom til rommet mitt, tenkte jeg på hva Frelseren ville ønske at jeg skulle gjøre. Jeg bestemte meg for å lære trosartiklene utenat. Da jeg kom ned trappen etter noen timer, fortalte jeg min mor, min bror og mine søstre at jeg var lei meg for at jeg hadde vært gretten og at jeg hadde lært alle trosartiklene utenat. De ble så overrasket! Jeg fremsa alle sammen for dem og følte veldig godt fordi jeg hadde brukt tiden godt.

Jeg tror Frelseren ble glad for at jeg bestemte meg å lære mer om ham med den tiden jeg hadde til overs den formiddagen. Jeg er takknemlig for at han har gitt meg en familie og Skriftene for å hjelpe oss å lære mer om vår himmelske Fader og hans Sønn Jesus Kristus. ■

VÅR SIDE

Min far er biskop i menigheten vår, og han hadde et intervju med meg før han døpte meg. Jeg var svært lykkelig. Jeg bestemte meg for å invitere min beste venn fra skolen og familien hans til dåpen. De kom! Jeg kommer aldri til å glemme den spesielle dagen.

Efrain W., 8 år, Spania

Jeg vet hvordan man åpner slektshistorie-nettstedet og finner navnet på en avdød slektning. Jeg finner ut om denne slektningen trenger tempelarbeid. Dette er mitt bidrag til Herrens verk.

Stephen S., 6 år, Filippinene

Laura D., 8 år, Brasil

Av president
Boyd K. Packer

President for
De tolv apostlers
quorum

*Medlemmene av
De tolv apostlers
quorum er spesielle
vitner om Jesus
Kristus.*

Hvordan kan SKRIFTENE hjelp meg?

SKRIFTENE...

- Lærer oss hvor vi skal gå og hva vi skal gjøre.
- Gir oss håp og kunnskap.
- Hjelper oss å få et vitnesbyrd om Jesus Kristus.
- Gir oss åndelig beskyttelse.

Gjør skriftlesning til en del av din vanlige rutine, og velsignelser vil følge.

Hvis du lærer av Skriftene tidlig i livet, vil du vite hvilken vei du skal gå. ■

Fra "Nøkelen til åndelig beskyttelse," Liahona, nov. 2013, 26-28.

Det hemmelige

Av Jessica Larsen

Basert på en sann historie

“Vi kan alle noe gi” (Barnas sangbok, 116).

Ikke Ivy! Hun er en jente,” hvisket Braden bak Adam.

Men Adam var lagkaptein i kanonball for dagen, og han hadde tatt sitt valg. “Jeg velger Ivy,” gjentok han litt høyere. Tyler, den andre lagkapteinen smilte selvtilfreds. Selv trener Garcia virket overrasket over Adams andrevalg.

Ivy virket også overrasket, men tok sjenert et skritt frem. Braden stønnet.

Ivy var ikke bare en jente. Hun var den minste jenta i klassen. Hun

virket ikke særlig rask, og ballen syntes å være større enn henne.

“Hun klarer sikkert ikke å løfte ballen engang,” sa Braden idet Ivy gikk bort til Adam.

“Kanskje hun vil bli vårt hemmelige våpen,” sa Adam, og prøvde å virke sikker. Men det var ikke derfor han hadde valgt henne. Ivy hadde en gang sagt til Adam at hun ikke likte å være med på sport fordi hun alltid ble valgt sist. De andre guttene ertet Ivy, men mamma og pappa hadde sagt til Adam at gutter burde vise respekt for jenter. Så han valgte Ivy. Da han så Tyler

velge den største gutten i klassen, håpet Adam at han hadde tatt riktig avgjørelse.

Da alle var på et lag, blåste trener Garcia i fløyten, og lagene løp til hver sin side av banen. Trener Garcia ga Tyler ballen, og Tyler gransket Adams lag før han fokuserte på Ivy. Han trakk armen tilbake og lot ballen fly.

Pang! Ballen traff bakken og spratt uten å treffe noen. Adam blunket. Ivy hadde flyttet seg akkurat i tide. Alle rundt ham virket overrasket, men Adam bare smilte. Kanskje hadde det

våpenet

Alle hadde undervurdert hva Ivy kunne klare.

å velge Ivy vært en god idé tross alt.

Kampen fortsatte. Tyler fortsatte å prøve å treffe Ivy med ballen, men hun fortsatte å dukke og smette unna. Ingen klarte å treffe henne med ballen. Tyler og noen av lagkameratene var så opptatt med å prøve å få Ivy ut at de ikke brydde seg noe særlig om å sikte på noen andre. Adam smilte – Ivys størrelse gjorde henne faktisk *bedre* i kanonball fordi det å være liten og rask gjorde henne vanskeligere å treffe.

Til slutt vant Adams lag kampen.

“Hemmelig våpen stemte,” sa Braden. “Ivy er ganske god.”

“Ja,” sa Tyler. “Neste gang skal hun være på *mitt* lag. Da skal vi vinne!” Ivy smilte da hun gikk tilbake til klassen, omgitt av lagkamerater.

Adam kunne ikke slutte å smile der han fulgte etter gruppen. Han hadde vært snill mot Ivy, og han hadde hjulpet de andre guttene å få litt mer respekt for jenter. Det beste hemmelige våpenet var slett ingen hemmelighet – det var bare å være snill. ■

Artikkelforfatteren bor i Arizona, USA.

INGEN ER DØMT TIL Å MISLYKKE

“Enhver er forskjellig og har et eget bidrag å gjøre. Ingen er dømt til å mislykkes.”

President Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap, “Hjelp dem å sikte høyt,” *Liahona*, nov. 2012, 60

En reise for å lære om Jesus Kristus

I Primær vil du i år foreta en strålende reise i Jesu fotspor og lære om hans liv i Det nye testamente. Foreldrene dine vil studere de samme skriftene i sine klasser også.

Her er noen aktiviteter som kan hjelpe deg og din familie å lære mer om Det nye testamente sammen.

IDEER TIL SAMTALE I FAMILIEN

Hvorfor er det viktig og spennende å studere Det nye testamente? Hvordan vil det å lære mer om Frelseren hjelpe oss å bli sterkere? Sørg for å gi alle anledning til å svare. Etterpå kan dere lage kort og skrive navnene på bøkene i Det nye testamente og legge dem i rekkefølge.

SANG OG SKRIFTSTED

- "Å, la meg høre om Jesus" (*Barnas sangbok*, 36)
- Matteus 11:29

TIPS OM SKRIFTSTUDIUM

Markering av skriftsteder kan hjelpe deg å finne favorittversene dine senere!

Du kan bruke en blyant, en penn eller en fargeblyant.

Understrek versene hvor Jesus taler – eller bare sett ring rundt versnumrene.

Foreldrene dine kan bestille Bibelen med Det nye testamente til deg for 55 kroner på store.lds.org.

LÆR MER

Maria og Josef kom hit for å bli
tellet av myndighetene.

LÆR MER

Kong Herodes var misunnelige på Jesus,
så Josef og Maria bragte Jesus hit for
å komme i sikkerhet.

LÆR MER

Matteus 2:23

LÆR MER

Etter at Jesus var født, kom hyrdene
og vismennene hit for å tilbe ham.

LÆR MER

Matteus 2:14

LÆR MER

Josef og Maria bragte Jesus hit som lite barn,
og igjen da han var 12 år. Han ble værende
igjen og underviste andre i templet.

LÆR MER

Matteus 2:1

LÆR MER

Maria bodde her da engelen Gabriel viste
seg for å fortelle henne at Jesus skulle bli født.

LÆR MER

Templet som ble bygget av Herodes,
lå i denne store byen som var omgitt av en mur.

LÆR MER

Dette landet ligger i nærheten av Israel.

LÆR MER

Da Jesus var en ung gutt, bodde han
her sammen med Maria og Josef.

LÆR MER

Lukas 2:42-49

HVOR JESUS GIKK

Velg etter tur et av "Lær mer"-kortene. Les informasjonen, eller finn og les skriftstedet. Sett deretter kortet sammen med en plassering på kartet.

Nasaret

Egypt

Jerusalem

Betlehem

Av Rosemary M. Wixom
Primærs generalpresident

Abbys Topp 10-liste

*“Dette er frelsesplanen for alle”
(Moses 6:62).*

En gang jeg besøkte en klasse med unge kvinner, ba læreren klassen skrive ned sine 10 viktigste mål i livet. Så ba hun dem fortelle hva de hadde skrevet. Abby, som nettopp hadde fylt 12, satt ved siden av meg. Slik så Abbys liste ut:

1. Gå på college.
2. Bli interiørarkitekt.
3. Reise på misjon til India.
4. Gifte meg i templet med en hjemvendt misjonær.
5. Få fem barn og en bolig.
6. Sende mine barn på misjon og universitetet.
7. Bli en “kakebakende” bestemor.
8. Skjemme bort barnebarna.
9. Lære mer om evangeliet og glede meg over livet.
10. Vende tilbake til vår himmelske Fader.

Abby hadde forstått planen vår himmelske Fader har for oss alle. Når du fokuserer på det aller viktigste målet, som er å vende tilbake til vår himmelske Fader, vil du nå det! ■

*Fra “Ta deg tid til å snakke og lytte,”
Liahona, april 2012, 37.*

DIN TOPP-10-LISTE

Skriv ned 10 mål for *ditt* liv. Ha dem så i dagboken, på veggen eller et sted hvor du kan se dem ofte.

Jesus underviser i templet

Lukas 2:42-47

Lim denne siden på kartong eller papp. Klipp så ut figurene, og fest dem på tynne pinner eller papirposer. Ha dem i en konvolutt med skriftstedhenvisningen skrevet på fremsiden. ■

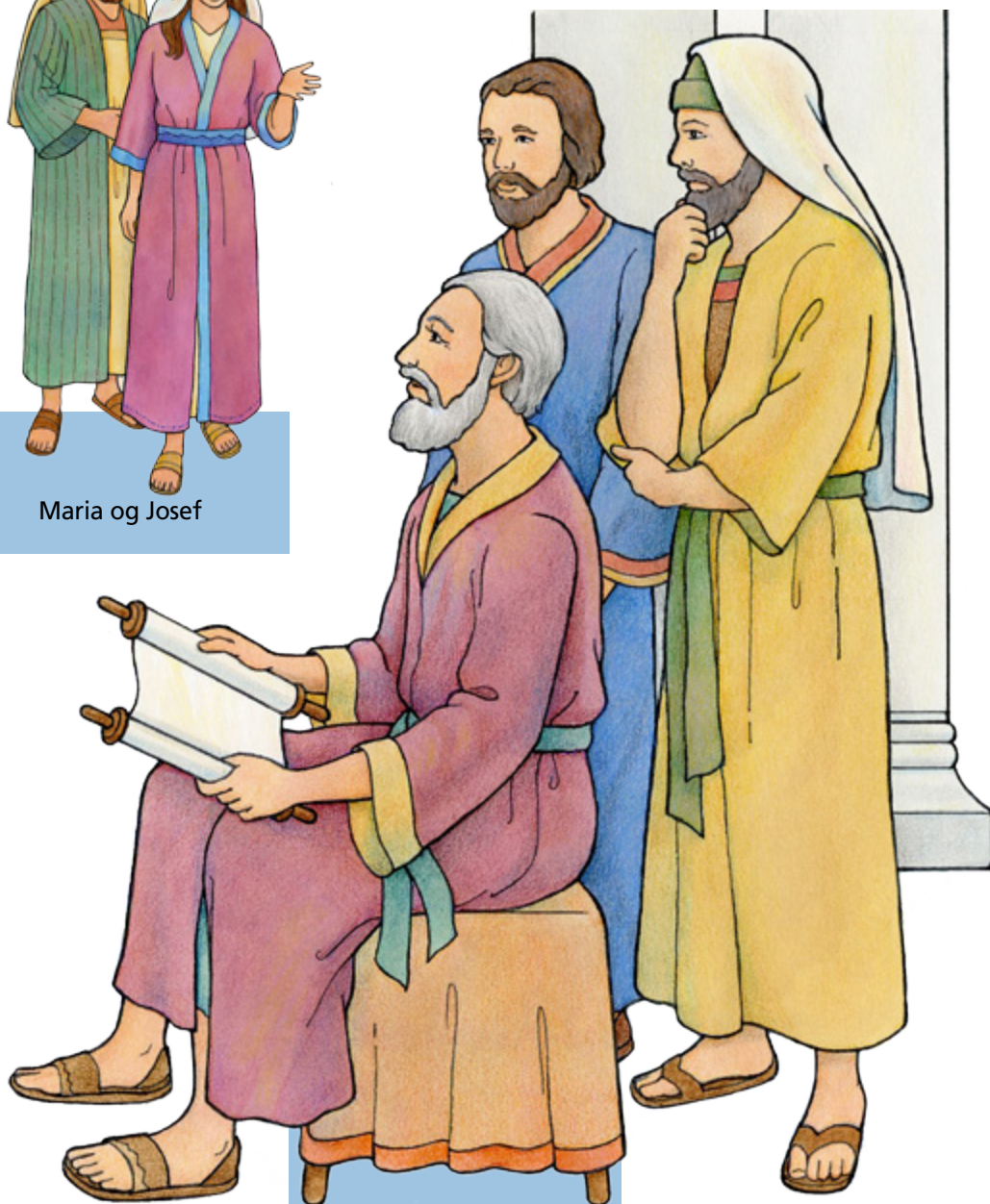
Du kan skrive ut flere eksemplarer på liahona.lds.org.

Jesus, 12 år gammel

Maria og Josef

Lærere

BØNN på

Av Mitzy Jiménez Ramírez

Basert på en sann historie

Sofia var nesten åtte år gammel. Hun forberedte seg til å bli døpt. Hun lærte mange viktige ting. Én ting hun hadde lært om var bønn. Hun visste at hun kunne be til vår himmelske Fader når som helst. Hun visste at hun kunne be hvor som helst.

En dag bestemte Sofia og moren hennes seg for å besøke faren hennes på jobben. Det ville bli en lang reise. Faren jobbet i en annen by. De måtte reise med bussen, deretter på en lastebil og så i en taxi.

På bussturen sovnet Sofia. Hun våknet da

hun hørte et lite barn gråte. En mor og far med et lite barn hadde kommet ombord på bussen. Barnet var sykt og gråt høyt. Barnets foreldre så bekymret ut.

Sofia syntes synd på barnet. Hun syntes synd på foreldrene også. Så fikk hun en idé. Hun

ILLUSTRASJON: KATIE MCDEE

BUSSEN

hvisket i øret på mamma. “Kan jeg holde bønn og be vår himmelske Fader velsigne barnet?”

“Selvfølgelig,” sa mamma med et smil.

Sofia bøyd hodet og holdt en stille bønn. Hun ba inderlig. Hun ba vår himmelske Fader velsigne barnet. Hun

ba ham om å hjelpe barnet å føle seg bedre og slutte å gråte.

Sofia visste at vi ikke alltid får det vi ber om. Hun visste også at våre bønner ikke blir alltid besvart med en gang. Men etter en kort stund roet barnet seg. Så sluttet barnet å gråte. Det virket

som om hun følte seg bedre. Foreldrene hennes så ikke like bekymret ut.

Sofia følte seg varm og glad innvendig. Hun var glad for barnet – og for barnets foreldre. Hun visste at vår himmelske Fader hadde hørt bøn-
nen hennes. ■

Artikkelforfatteren bor i Mexico.

Av president
Harold B. Lee
(1899-1973)

HVORDAN KAN JEG VITE AT HERREN HAR TILGITT MEG?

Hvordan ville du ha svart en som kom til deg og stilte dette spørsmålet?

For noen år siden satt president [Marion G.] Romney [1897-1988] og jeg på kontoret mitt. Døren ble åpnet, og en flott ung mann kom inn med en litt urolig mine og sa: “Brødre, jeg skal til templet for første gang i morgen.

Jeg har gjort noen feil tidligere, og jeg har gått til biskopen og stavsprezidenten og redegjort for alt sammen. Og etter en periode med omvendelse og forsikring om at jeg ikke har vendt tilbake til disse feiltrinnene, mener de nå at jeg er klar til gå i templet. Men, brødre, det er ikke nok. Jeg ønsker å vite, og hvordan kan jeg vite, at Herren også har tilgitt meg.”

Hvordan ville du ha svart en som kom til deg og stilte dette spørsmålet? Mens vi grunnet en stund, husket vi kong Benjamins tale i Mosiahs bok.

Her var det en gruppe mennesker som ba om å bli døpt, og de sa at de så seg selv i sin kjødelige tilstand:

“Og de ropte alle høyt i kor og sa: Ha barmhjertighet med oss og anvend Kristi sonende blod, så vi kan få tilgivelse for våre synder og våre hjerter kan bli renset...”

Etter at de hadde talt disse ord, kom Herrens Ånd over dem, og de ble fylt med glede, for de hadde fått forlatelse for sine synder og hadde fred i samvittigheten” (Mosiah 4:2–3).

Der var svaret.

Hvis den tid kommer da du har gjort alt du kan for å omvende deg fra dine synder, uansett hvem du er, uansett hvor du er, og har gjort det godt igjen og gitt vederlag etter beste evne, hvis det er noe som vil påvirke din status i Kirken og du har gått til de rette autoriteter, da vil du ønske det bekreftende svar på om Herren har godtatt din omvendelse. I din selvransakelse, hvis du søker etter og finner denne fred i samvittigheten, kan du ved dette vite at Herren har godtatt din omvendelse. Satan vil ha deg til å tro noe annet og noen ganger overbevise deg om at nå som du har gjort én feil, kan du like gjerne fortsette, for det finnes ingen vei tilbake. Det er en av hans store løgner. Tilgivelsens mirakel er tilgjengelig for alle som vender om fra sine onde gjerninger og ikke gjør dem mer. ■

Fra “Stå I på hellige steder,” Lys over Norge, mars 1974, 126.

INNBLIKK

Hvordan kan jeg finne glede når livet er vanskelig?

“Det er så mye i livet som avhenger av vår innstilling. Måten vi velger å se ting på og reagere overfor andre, er helt avgjørende. Å gjøre det beste vi kan og så velge å være glad og fornøyd med vår situasjon, uansett hvordan den er, kan føre til fred og tilfredshet.”

Også i dette nummeret

FOR UNGE VOKSNE

RÅDFØR DERE MED HVERANDRE OFTE

Bruk disse seks prinsippene
for gode familieråd.

s. 42

FOR UNGDOM

s. 48

GUFS TEMA 2015

Unge menns og Unge kvinners general-
presidentskap gir innsikt i Lære og
pakter 4:2.

FOR BARN

Utfordring til å lese **Det nye testamente**

Bruk denne fargeleggingsaktiviteten mens du
leser disse versene i Det nye testamente i år.

s. 66

JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE